

Uradni list

Evropske unije

L 23

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 53

27. januar 2010

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ **Uredba Komisije (EU) št. 72/2010 z dne 26. januarja 2010 o določitvi postopkov za izvajanje inšpekcijskih pregledov Komisije na področju varovanja letalstva ⁽¹⁾** 1
- ★ **Uredba Komisije (EU) št. 73/2010 z dne 26. januarja 2010 o zahtevah glede kakovosti letalskih podatkov in letalskih informacij za enotno evropsko nebo ⁽¹⁾** 6
- ★ **Uredba Komisije (EU) št. 74/2010 z dne 26. januarja 2010 o spremembi uredb (ES) št. 2336/2003, (ES) št. 341/2007, (ES) št. 1580/2007 in (ES) št. 376/2008 v zvezi s pogoji in načinom obveščanja Komisije** 28
- Uredba Komisije (EU) št. 75/2010 z dne 26. januarja 2010 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 31
- Uredba Komisije (EU) št. 76/2010 z dne 26. januarja 2010 o spremembi reprezentativnih cen in dodatnih uvoznih dajatev za nekatere proizvode v sektorju sladkorja, določenih z Uredbo (ES) št. 877/2009, za tržno leto 2009/10 33

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

IV Akti, sprejeti pred 1. decembrom 2009 v skladu s Pogodbo ES, Pogodbo EU in Pogodbo Euratom

2010/48/ES:

- ★ Sklep Sveta z dne 26. novembra 2009 o sklenitvi Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov s strani Evropske skupnosti 35

2010/49/ES:

- ★ Odločba Komisije z dne 30. novembra 2009 o določitvi prvih regij za začetek delovanja vizumskega informacijskega sistema (VIS) (notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 8542).... 62

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 72/2010

z dne 26. januarja 2010

o določitvi postopkov za izvajanje inšpekcijskih pregledov Komisije na področju varovanja letalstva

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o skupnih pravilih na področju varovanja civilnega letalstva in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2320/2002 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 15 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija mora opravljati inšpekcijske preglede za spremljanje izvajanja Uredbe (ES) št. 300/2008 s strani držav članic. Organizacija inšpekcijskih pregledov pod nadzorom Komisije je nujna za preverjanje učinkovitosti nacionalnih programov za nadzor kakovosti.
- (2) Komisija in države članice morajo med pripravo in izvajanjem inšpekcijskih pregledov Komisije sodelovati.
- (3) Komisija mora imeti možnost, da v skupine, ki opravljajo inšpekcijske preglede, vključi usposobljene nacionalne inšpektorje, ki jih zagotovijo države članice.
- (4) Komisija mora inšpekcijske preglede in poročanje o njih izvajati po določenem postopku, ki vključuje standardni način dela.
- (5) Države članice morajo zagotoviti hitro odpravo pomanjkljivosti, ugotovljenih med inšpekcijskim pregledom Komisije.

- (6) Komisija mora imeti možnost izvajati nadaljnje inšpekcijske preglede, da preveri, ali so bile pomanjkljivosti odpravljene.

- (7) Obstajati mora postopek za obravnavo pomanjkljivosti, ki veljajo za tako resne, da lahko pomembno vplivajo na splošno raven varovanja letalstva v Skupnosti.

- (8) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 19(2) Uredbe (ES) št. 300/2008 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

VSEBINA IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa postopke za opravljanje inšpekcijskih pregledov Komisije za spremljanje izvajanja Uredbe (ES) št. 300/2008 s strani držav članic. Inšpekcijski pregledi Komisije zajemajo ustrezne organe držav članic in izbrana letališča, operatorje in subjekte, ki izvajajo standarde varovanja letalstva. Inšpekcijski pregledi potekajo na pregleden, učinkovit, usklajen in dosleden način.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „ustrezni organ“ pomeni državni organ, ki ga država članica imenuje v skladu s členom 9 Uredbe (ES) št. 300/2008;

⁽¹⁾ UL L 97, 9.4.2008, str. 72.

2. „inšpekcijski pregled Komisije“ pomeni pregled obstoječih ukrepov, postopkov in organiziranosti na področju nadzora kakovosti in varovanja civilnega letalstva, ki ga izvajajo inšpektorji Komisije, da se ugotovi stopnja skladnosti z Uredbo (ES) št. 300/2008;
3. „inšpektor Komisije“ pomeni primerno kvalificirano osebo, ki jo zaposluje Komisija, ali osebo, ki jo zaposluje država članica za spremljanje skladnosti na nacionalni ravni v imenu ustreznega organa in ki je izbrana, da sodeluje pri inšpekcijskih pregledih Komisije;
4. „odbor“ pomeni odbor, ki je bil ustanovljen s členom 19(1) Uredbe (ES) št. 300/2008;
5. „pomankljivost“ pomeni neizpolnjevanje zahtev, ki jih določa Uredba (ES) št. 300/2008;
6. „nacionalni inšpektor“ pomeni osebo, ki jo zaposluje država članica za spremljanje skladnosti na nacionalni ravni v imenu ustreznega organa;
7. „preskus“ pomeni preskus ukrepov na področju varovanja letalstva, pri čemer se simulira naklep storitve nezakonitega vmešavanja z namenom, da se preveri učinkovitost izvajanja obstoječih varnostnih ukrepov;
8. „izravnavni ukrep“ pomeni začasni ukrep ali sklop ukrepov, katerih cilj je v največji možni meri omejiti vpliv pomankljivosti, ki je bila ugotovljena med inšpekcijskim pregledom, dokler ni mogoče pomankljivosti popolnoma odpraviti.

POGLAVJE II

SPLOŠNE ZAHTEVE

Člen 3

Sodelovanje držav članic

1. Brez poseganja v pristojnosti Komisije države članice sodelujejo s Komisijo pri izvajanju inšpekcijskih nalog. Sodelovanje se izvaja v fazah priprave, spremljanja in poročanja.
2. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da obvestilo o inšpekcijskem pregledu ostane zaupno, zato da izvajanje inšpekcijskega pregleda ni ogroženo.

Člen 4

Izvrševanje pooblastil Komisije

1. Vsaka država članica mora inšpektorjem Komisije omogočiti izvrševanje njihovih pooblastil, da opravijo pregled

dejavnosti ustreznega organa na področju varovanja civilnega letalstva v skladu z Uredbo (ES) št. 300/2008 in dejavnosti katerega koli letališča, operatorja in subjekta, za katere velja navedena uredba.

2. Vsaka država članica inšpektorjem Komisije na njihovo zahtevo omogoči dostop do vse ustrezne dokumentacije, potrebne za oceno skladnosti s skupnimi standardi.

3. Če inšpektorji Komisije pri opravljanju svojih nalog nalegtijo na težave, zadevne države članice z vsemi sredstvi v svoji pristojnosti pomagajo Komisiji, da v celoti opravi svojo nalogo.

Člen 5

Merila usposobljenosti inšpektorjev Komisije

Da bi izpolnili pogoje za sodelovanje pri inšpekcijskih pregledih Komisije, morajo imeti inšpektorji Komisije ustrezne teoretične in praktične izkušnje ter uspešno zaključiti usposabljanje.

Takšno usposabljanje:

- (a) izvajajo službe Komisije;
- (b) je začetno in se ponavlja;
- (c) zagotavlja raven izvajanja, ki omogoča preverjanje izvajanja varnostnih ukrepov v skladu z Uredbo (ES) št. 300/2008.

Začetno usposabljanje vključuje testiranje.

Člen 6

Sodelovanje nacionalnih inšpektorjev pri inšpekcijskih pregledih Komisije

1. Države članice dajo Komisiji na voljo nacionalne inšpektorje, ki so usposobljeni za sodelovanje pri inšpekcijskih pregledih Komisije ter med z njimi povezanimi pripravami in poročanjem.
2. Države članice Komisiji pošljejo podatke o vsaj enem in ne več kot petih nacionalnih inšpektorjih, ki se lahko pozovejo k sodelovanju pri inšpekcijskih pregledih Komisije.
3. Odboru se letno sporoči seznam vseh nacionalnih inšpektorjev, ki jih imenuje država članica in izpolnjujejo pogoje iz člena 5.

4. Nacionalni inšpektor ne sme sodelovati pri inšpekcijskih pregledih, ki jih Komisija izvaja v državi članici, v kateri je zaposlen.

5. Zahteva, da nacionalni inšpektorji sodelujejo pri inšpekcijskem pregledu Komisije, se ustreznemu organu pošlje pravočasno, običajno vsaj dva meseca pred predvidenim inšpekcijskim pregledom.

6. V skladu z določbami Skupnosti stroške sodelovanja nacionalnih inšpektorjev pri inšpekcijskih pregledih Komisije nosi Komisija.

POGLAVJE III

POSTOPKI ZA IZVAJANJE INŠPEKCIJSKIH PREGLEDOV KOMISIJE

Člen 7

Obvestilo o inšpekcijskih pregledih

1. Komisija obvesti ustrezní organ, na ozemlju katerega bo inšpekcijski pregled potekal, o pregledu najmanj dva meseca pred pregledom.

2. Po potrebi se istočasno z obvestilom o inšpekcijskem pregledu pošlje vprašalnik pred inšpekcijskim pregledom, ki ga izpolni ustrezní organ, ter zahteva za vso ustrezno dokumentacijo. Izpolnjeni vprašalnik in zahtevano dokumentacijo je treba Komisiji poslati vsaj dva tedna pred načrtovanim začetkom inšpekcijskega pregleda.

3. Če ima Komisija informacije, po katerih je moč sklepati, da na letališču obstajajo pomanjkljivosti, ki bi lahko pomembno vplivale na skupno raven varovanja civilnega letalstva v Skupnosti, je potreben posvet z ustreznim organom zadevne države članice; v takem primeru se lahko rok za predhodno obvestilo o inšpekcijskem pregledu skrajša na dva tedna. V tem primeru se odstavka 1 in 2 tega člena ne uporabljata.

Člen 8

Priprava na inšpekcijske preglede

1. Inšpektorji Komisije se na pregled pripravijo, da bi zagotovili njegovo učinkovitost, natančnost in doslednost.

2. Komisija pošlje ustreznemu organu imena svojih inšpektorjev, ki jih je pooblastila za opravljanje inšpekcijskega pregleda, in druge ustrezne podatke.

3. Ustrezní organ za vsak inšpekcijski pregled imenuje koordinatorja, ki poskrbi za praktične ukrepe, povezane z izvajanjem načrtovanega inšpekcijskega pregleda. Država članica Komisiji pošlje ime in kontaktne podatke koordinatorja v treh tednih po prejemu obvestila o pregledu.

Člen 9

Izvajanje inšpekcijskih pregledov

1. Inšpektorji Komisije inšpekcijske preglede izvajajo učinkovito in temeljito, pri čemer spoštujejo lastno varnost ter varnost drugih. Če inšpektor Komisije med inšpekcijskim pregledom teh zahtev ne upošteva, je lahko izključen iz nadaljnjih pregledov Komisije.

2. Pri spremljanju usklajenosti z zahtevami glede varovanja civilnega letalstva, ki jih določa Uredba (ES) št. 300/2008, se uporablja standardni način dela.

Izvajanje inšpekcijskih pregledov temelji na sistematičnem zbiranju informacij z uporabo ene ali več naslednjih tehnik:

(a) opazovanje

(b) preverjanje

(c) pogovori

(d) preverjanje dokumentacije in

(e) preskusi.

3. Inšpektorje Komisije pri izvajanju inšpekcijskega pregleda spremlja predstavnik ustreznega organa. Spremljanje ne vpliva na učinkovitost in temeljitost inšpekcijskega pregleda.

4. Inšpektorji Komisije morajo imeti osebno izkaznico, ki jih pooblašča za opravljanje inšpekcijskega pregleda v imenu Komisije, in letališko dovolilnico, ki jim omogoča dostop do vseh območij, kamor morajo vstopiti zaradi pregleda. Oblika letališke dovolilnice ne vpliva na učinkovitost in temeljitost inšpekcijskega pregleda.

5. Preskusi se opravijo po predhodnem obvestilu ustreznemu organu in v tesnem sodelovanju z njim.

6. Države članice v skladu z dogovorjenimi protokoli zagotovijo, da lahko inšpektorji Komisije predmete, ki jih uporabljajo pri preskusih, vključno s predmeti, ki so prepovedani ali imajo videz prepovedanih predmetov, vnesejo na katero koli območje, kjer se opravlja inšpekcijski pregled, ter med prevozom na mesto inšpekcijskega pregleda ali z njega.

7. Ustrezni organ mora biti v najkrajšem možnem času obveščen o kakršni koli resni pomanjkljivosti, ki je bila odkrita med inšpekcijskim pregledom Komisije. Poleg tega in brez poseganja v člen 10 inšpektorji Komisije na kraju samem po zaključku inšpekcijskega pregleda podajo neuraden ustni povzetek rezultatov preiskave, kadar koli je to izvedljivo.

Člen 10

Poročilo o inšpekcijskem pregledu

1. V šestih tednih po končanem inšpekcijskem pregledu Komisija pošlje ustreznemu organu poročilo o pregledu.

Ustrezni organ takoj obvesti letališča, operatorje ali subjekte, pri katerih je bil pregled opravljen, o ustreznih ugotovitvah pregleda.

2. V poročilu so opisane ugotovitve inšpektorjev, vključno z odkritimi pomanjkljivostmi. Poročilo lahko vsebuje priporočila glede korektivnih ukrepov.

3. Pri ocenjevanju izvajanja Uredbe (ES) št. 300/2008 se uporablja naslednja razvrstitev:

(a) popolnoma usklajeno

(b) usklajeno – z zelenimi popravki

(c) neusklajeno

(d) neusklajeno – z večjimi pomanjkljivostmi

(e) se ne uporablja

(f) nepotrjeno.

Člen 11

Odgovor ustreznega organa

1. V treh mesecih po datumu oddaje poročila o inšpekcijskem pregledu mora ustrezni organ poslati Komisiji pisni odgovor na poročilo, ki:

(a) vsebuje odgovor na ugotovitve in priporočila;

(b) navaja akcijski načrt z ukrepi in roki za odpravo morebitnih pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene.

2. V primeru nadaljnjih inšpekcijskih pregledov se odgovor ustreznega organa predloži v šestih tednih od datuma oddaje poročila o pregledu.

3. Če v poročilu o inšpekcijskem pregledu ni navedenih nobenih pomanjkljivosti, odgovor ni potreben.

Člen 12

Odprava pomanjkljivosti

1. Takoj se začne z odpravljanjem pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene med inšpekcijskimi pregledi. Kadar pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti takoj, se izvajajo izravnalni ukrepi.

2. Ustrezni organ Komisiji pisno potrdi, da so bile pomanjkljivosti odpravljene. Takšno potrdilo temelji na spremljanju skladnosti, ki ga izvaja ustrezní organ.

3. Ustrezni organ je obveščen, ko poročilo o inšpekcijskem pregledu ne zahteva dodatnih ukrepov.

Člen 13

Nadaljnji inšpekcijski pregledi

1. Potem ko Komisija od ustreznega organa prejme odgovor in zahtevana dodatna pojasnila, lahko izvede nadaljnji inšpekcijski pregled.

2. Ustrezni organ se obvesti vsaj dva tedna vnaprej, da bo na njegovem ozemlju opravljen nadaljnji inšpekcijski pregled.

3. Nadaljnji inšpekcijski pregled se osredotoči na področja, na katerih so bile med začetnim inšpekcijskim pregledom Komisije ugotovljene pomanjkljivosti.

POGLAVJE IV

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Obveščanje Odbora

Odbor se redno obvešča o izvajanju programa inšpekcijskih pregledov Komisije in o rezultatih ocenjevanj.

*Člen 15***Obveščanje ustreznih organov o večjih pomanjkljivostih**

1. Ustrezni organ se takoj obvesti, če se med inšpekcijskim pregledom na letališču na njegovem ozemlju odkrije resna pomanjkljivost, ki lahko pomembno vpliva na splošno raven varovanja letalstva v Skupnosti. Informacija se takoj sporoči tudi ustreznim organom vseh ostalih držav članic.

2. Ustrezni organ se takoj obvesti tudi, kadar ima Komisija verodostojne informacije o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti, vključno z izravnalnimi ukrepi, ki potrjujejo, da pomanjkljivosti

iz tega člena nimajo več pomembnega vpliva na splošno raven varovanja letalstva v Skupnosti.

*Člen 16***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od datuma, določenega v pravilih za izvajanje, sprejetih v skladu s postopkom iz člena 4(3) Uredbe (ES) št. 300/2008, vendar najpozneje od 29. aprila 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. januarja 2010

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 73/2010**z dne 26. januarja 2010****o zahtevah glede kakovosti letalskih podatkov in letalskih informacij za enotno evropsko nebo****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

informacij v mreži EATMN ne izpolnjujejo vedno, predvsem ne zahteve glede točnosti in celovitosti.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 552/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o interoperabilnosti evropske mreže za upravljanje zračnega prometa (uredba o interoperabilnosti) ⁽¹⁾ in zlasti člena 3(5) Uredbe,

- (6) V verigi letalskih podatkov se še vedno precej dela opravi ročno na papirju, zaradi česar je veliko možnosti za napake in poslabšanje kakovosti podatkov. Zato bi bilo treba sprejeti ukrepe za izboljšanje tega stanja.

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) ⁽²⁾ in zlasti člena 8(1) Uredbe,

- (7) Eurocontrol je bil v skladu s členom 8(1) Uredbe (ES) št. 549/2004 pooblaščen za oblikovanje zahtev za dopolnitev in izboljšanje Priloge 15 Čikaške konvencije, da bi se dosegla ustrezna kakovost letalskih informacij. Ta uredba temelji na poročilu o izvajanju pooblastila z dne 16. oktobra 2007.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Letalski podatki in letalske informacije primerne kakovosti so potrebni za zagotavljanje varnosti in podporo novim konceptom obratovanja v evropski mreži za upravljanje zračnega prometa (v nadaljnjem besedilu: EATMN).

- (8) V skladu z zahtevami Uredbe (ES) št. 552/2004 bi bilo treba letalske informacije postopno zagotoviti v elektronski obliki na podlagi splošno dogovorjenega in standardiziranega niza podatkov. Te zahteve bi bilo treba sčasoma začeti uporabljati za vse letalske podatke in letalske informacije, za katere se uporablja ta uredba.

- (2) Mednarodna organizacija civilnega letalstva (v nadaljnjem besedilu: ICAO) je določila zahteve glede kakovosti letalskih podatkov in letalskih informacij kar zadeva točnost, razločljivost in celovitost, ki bi jih bilo treba izpolnjevati in vzdrževati v mreži EATMN pri obdelavi letalskih podatkov in letalskih informacij.

- (9) Ta uredba ne bi smela zajemati vojaških operacij in usposabljanj iz člena 1(2) Uredbe (ES) št. 549/2004.

- (3) Te zahteve ICAO veljajo za ustrezno izhodišče za trenutne zahteve glede kakovosti podatkov, vendar bi bilo treba odpraviti znane pomanjkljivosti, predvsem za podporo prihodnjih aplikacij.

- (10) Vojaške organizacije, ki zagotavljajo letalske informacije za uporabo v splošnem zračnem prometu, so pomemben člen v postopku obdelave letalskih podatkov in države članice bi morale zagotoviti, da je kakovost takih podatkov ustrezna za načrtovano uporabo.

- (4) Glavno izhodišče za zahteve glede kakovosti podatkov bi morala biti Priloga 15 h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu (v nadaljnjem besedilu: Čikaška konvencija). Sklicevanje na določbe Priloge 15 Čikaške konvencije ne bi smelo samodejno pomeniti sklicevanja na Prilogo 4 Čikaške konvencije ali druge priloge k Čikaški konvenciji.

- (11) Da bi se podprla doseganje kakovosti podatkov, sta bistvena pravočasno zagotavljanje in objavljanje novih ali spremenjenih letalskih podatkov in letalskih informacij skladno s spremembami in zahtevami ICAO in držav članic glede ciklusa posodabljanja.

- (5) Pri pregledu trenutnega stanja se je izkazalo, da se zahteve glede kakovosti letalskih podatkov in letalskih

- (12) Države članice morajo učinkovito upravljati in nadzorovati vse dejavnosti, pri katerih se ustvarjajo letalski podatki in letalske informacije, da bi zagotovile, da je kakovost zagotovljenih podatkov ustrezna glede na načrtovano uporabo.

⁽¹⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 26.

⁽²⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 1.

- (13) Sestavni deli in postopki, ki jih uporabljajo ustvarjalci podatkov, morajo biti interoperabilni s sistemi, sestavnimi deli in postopki, ki jih uporabljajo izvajalci letalskih informacijskih služb, da se omogoči varno, neprekinjeno in učinkovito delovanje mreže EATMN.
- (14) Za ohranitev ali izboljšanje sedanjih ravni varnosti delovanja morajo države članice zagotoviti, da zadevni udeleženci opravijo oceno varnosti, vključno s prepoznavanjem nevarnosti ter postopki v zvezi z oceno in ublažitvijo tveganja. Za usklajeno izvajanje teh postopkov v sistemih, ki jih zajema ta uredba, je treba določiti posebne varnostne zahteve za vse zahteve glede interoperabilnosti in učinkovitosti.
- (15) V skladu s členom 3(3)(d) Uredbe (ES) št. 552/2004 bi morala izvedbena pravila za interoperabilnost vsebovati opis posebnih postopkov za ugotavljanje skladnosti, ki se uporabljajo za ocenjevanje skladnosti sestavnih delov ali njihove primernosti za uporabo in preverjanje sistemov.
- (16) Določbe te uredbe vplivajo na številne udeležence. Zato bi bilo treba upoštevati zmogljivosti in stopnje udeležbe posameznih udeležencev v verigi podatkov, da bi se zagotovila postopna uporaba določb za doseganje zahtevane kakovosti podatkov.
- (17) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za enotno evropsko nebo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina

V tej uredbi so določene zahteve glede kakovosti letalskih podatkov in letalskih informacij, kar zadeva točnost, razločljivost in celovitost.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za sisteme Evropske mreže za upravljanje zračnega prometa („EATMN“), njihove sestavne dele in zadevne postopke, povezane z ustvarjanjem, pripravljanjem in hranjenjem letalskih podatkov in letalskih informacij, ravnanjem z njimi, njihovo obdelavo, prenosom in razpošiljanjem.

Uporablja se za naslednje letalske podatke in letalske informacije:

- (a) celovit sveženj letalskih informacij, kot je določen v členu 3(7) in ga države članice dajo na voljo, razen za okrožnice z letalskimi informacijami;
- (b) elektronske podatke o ovirah ali elemente teh podatkov, kadar jih države članice dajo na razpolago;
- (c) elektronske podatke o terenu ali elemente teh podatkov, kadar jih države članice dajo na razpolago;
- (d) kartografske podatke o letališčih, kadar jih države članice dajo na razpolago.

2. Ta uredba se uporablja za naslednje udeležence:

- (a) izvajalce navigacijskih služb zračnega prometa;
- (b) upravljavce tistih letališč in heliportov, za katere so bili v nacionalnih zbornikih letalskih informacij objavljeni postopki po pravilih instrumentnega letenja („IFR“) ali posebnih pravilih vizualnega letenja („VFR“);
- (c) javne ali zasebne subjekte, ki za namene te uredbe zagotavljajo:
- (i) storitve za ustvarjanje in zagotavljanje geodetskih podatkov;
- (ii) storitve za oblikovanje postopkov;
- (iii) elektronske podatke o terenu;
- (iv) elektronske podatke o ovirah.

3. Ta uredba se uporablja do trenutka, ko izvajalci letalskih informacijskih služb dajo na razpolago letalske podatke in/ali letalske informacije naslednjemu predvidenemu uporabniku.

Pri fizičnem razpošiljanju se ta uredba uporablja do trenutka, ko so letalski podatki in/ali letalske informacije dani na razpolago organizaciji, ki je odgovorna za zagotavljanje storitev fizičnega razpošiljanja.

Pri samodejnem razpošiljanju letalskih podatkov in/ali letalskih informacij z uporabo neposredne elektronske povezave med izvajalcem letalskih informacijskih služb in subjektom, ki prejme letalske podatke in/ali letalske informacije se ta uredba uporablja:

- (a) do trenutka, ko naslednji predvideni uporabnik pridobi in povzame letalske podatke in/ali letalske informacije, ki jih ima izvajalec letalskih informacijskih služb, ali
- (b) do trenutka, ko izvajalec letalskih informacijskih služb dostavi letalske podatke in/ali letalske informacije v sistem naslednjega predvidenega uporabnika.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve iz člena 2 Uredbe (ES) št. 549/2004. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

1. „letalski podatki“ pomenijo letalska dejstva, koncepte ali navodila, predstavljene v primerni obliki za sporočanje, razlago ali obdelavo;
2. „letalske informacije“ pomenijo informacije, ki izhajajo iz zbiranja, analize in oblikovanja letalskih podatkov;
3. „kakovost podatkov“ pomeni stopnjo ali raven zaupanja, da zagotovljeni podatki izpolnjujejo zahteve uporabnika podatkov, kar zadeva točnost, razločljivost in celovitost;
4. „točnost“ pomeni stopnjo skladnosti med ocenjeno ali izmerjeno vrednostjo in resnično vrednostjo;
5. „razločljivost“ pomeni število enot ali števk za izražanje in uporabo izmerjene ali izračunane vrednosti;
6. „celovitost“ pomeni stopnjo gotovosti, da se posamezen podatek in njegova vrednost nista izgubila ali spremenila od ustvarjanja podatka ali odobrene spremembe;
7. „celovit sveženj letalskih informacij“ (v nadaljnjem besedilu: „IAIP“) pomeni sveženj, sestavljen iz naslednjih elementov:
 - (a) zbornikov letalskih informacij (v nadaljnjem besedilu: „AIP“), vključno s sporočanjem sprememb;
 - (b) dodatkov k AIP-om;
 - (c) NOTAM-a, kot je opredeljen v točki 17, in zbirki predpoletnih informacij;
 - (d) letalskih informativnih okrožnic ter
 - (e) kontrolnih seznamov in seznamov veljavnih NOTAM-ov;
8. „podatki o ovirah“ pomenijo podatke o vseh (začasno ali stalno) pritrjenih in premičnih objektih ali njihovih delih, ki stojijo na območju, namenjenem premikanju zrakoplova po površini, ali segajo nad določeno površino, da se zagotovi zaščita zrakoplova med letom;
9. „podatki o terenu“ pomenijo podatke o površini zemlje, ki vključujejo naravne značilnosti, kot so gore, hribi, slemena, doline, vodna telesa, trajni led in sneg, ne vključujejo pa ovir;
10. „kartografski podatki o letališču“ pomenijo informacije, v katerih so predstavljeni standardizirani letališki elementi na določenem območju, vključno z geoprostorskimi podatki in metapodatki;
11. „geodetski podatki“ pomenijo geoprostorske podatke, ki se določijo z meritvami ali geodetskimi raziskavami;
12. „oblikovanje postopkov“ pomeni združevanje letalskih podatkov s posebnimi navodili za letenje za določitev postopkov instrumentalnih prihodov in/ali odhodov, ki zagotavljajo ustrezne standarde za varnost letenja;
13. „izvajalec letalskih informacijskih služb“ pomeni organizacijo, ki je odgovorna za opravljanje storitev letalskih informacij in je certificirana v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 2096/2005 ⁽¹⁾;
14. „naslednji predvideni uporabnik“ pomeni subjekt, ki prejme letalske informacije od izvajalca letalskih informacijskih služb;
15. „neposredna elektronska povezava“ pomeni digitalno povezavo med računalniškimi sistemi, ki omogoča prenos podatkov med njimi brez ročnega posega;
16. „podatek“ pomeni posamezen atribut celotnega niza podatkov, ki se mu dodeli vrednost, s katero je določen njegov trenutni status;
17. „NOTAM“ pomeni sporočilo, ki se razpošilja s telekomunikacijskimi sredstvi in vsebuje informacije v zvezi z vzpostavitev, stanjem ali spremembo letalskega objekta, storitve, postopka ali nevarnosti, s katerimi mora biti osebje, ki ga letalske operacije zadevajo, nujno pravočasno seznanjeno;
18. „digitalni NOTAM“ pomeni niz podatkov z informacijami, vključenimi v NOTAM, v strukturirani obliki, ki ga lahko avtomatiziran računalniški sistem v celoti interpretira brez človekovega sodelovanja;
19. „ustvarjalec podatkov“ pomeni subjekt, odgovoren za ustvarjanje podatkov;
20. „ustvarjanje podatkov“ pomeni ustvarjanje novega podatka s povezano vrednostjo, spremembo vrednosti obstoječega podatka ali izbris obstoječega podatka;
21. „obdobje veljavnosti“ pomeni obdobje od datuma in ure objave letalske informacije do datuma in ure, ko informacija preneha veljati;
22. „potrditev podatkov“ pomeni postopek zagotavljanja, da podatki izpolnjujejo zahteve za določeno aplikacijo ali načrtovano uporabo;

⁽¹⁾ UL L 335, 21.12.2005, str. 13.

23. „preverjanje podatkov“ pomeni ocenjevanje rezultatov postopka, povezanega z letalskimi podatki, da se zagotovita pravilnost in usklajenost, kar zadeva vhodne podatke ter veljavne podatkovne standarde, pravila in konvencije, ki se uporabljajo pri tem postopku;
24. „ključni podatki“ pomenijo podatke z določeno ravno celovitosti, kot je opredeljeno v točki 3.2.8(a) oddelka 3.2 poglavja 3 Priloge 15 Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu (v nadaljnjem besedilu: Čikaška konvencija);
25. „bistveni podatki“ pomenijo podatke z določeno ravno celovitosti, kot je opredeljeno v točki 3.2.8(b) oddelka 3.2. poglavja 3 Priloge 15 k Čikaški konvenciji.

POGLAVJE II

ZAHTEVE GLEDE INTEROPERABILNOSTI IN UČINKOVITOSTI

Člen 4

Niz podatkov

Udeleženci iz člena 2(2) zagotavljajo letalske podatke in letalske informacije v skladu s specifikacijami za nize podatkov, opisanimi v Prilogi I.

Člen 5

Izmenjava podatkov

1. Udeleženci iz člena 2(2) zagotovijo, da se letalski podatki in letalske informacije iz drugega pododstavka člena 2(1) med njimi prenašajo z neposredno elektronsko povezavo.
2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da se letalski podatki in letalske informacije iz drugega pododstavka člena 2(1) med njimi prenašajo v skladu z zahtevami glede oblike izmenjave podatkov iz Priloge II.
3. Države članice lahko digitalni NOTAM izvezajo iz oblike izmenjave podatkov iz odstavka 2.
4. Izvajalci letalskih informacijskih služb zagotovijo, da se vsi letalski podatki in letalske informacije iz AIP-ov, sprememb AIP-ov in dodatkov k AIP-om, ki jih zagotovi država članica, dajo na voljo naslednjemu predvidenemu uporabniku, in sicer vsaj:
 - (a) v skladu z zahtevami za zbornike, ki so opredeljene v standardih ICAO iz točk 4 in 8 Priloge III;
 - (b) tako, da sta vsebina in oblika dokumentov neposredno čitljivi na računalniškem zaslonu, in
 - (c) v skladu z zahtevami glede oblike izmenjave podatkov iz Priloge II.

Člen 6

Kakovost podatkov

1. Države članice zagotovijo, da izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa izpolnjujejo zahteve glede kakovosti podatkov iz dela A Priloge IV.
2. Udeleženci iz člena 2(2) pri zagotavljanju letalskih podatkov in/ali letalskih informacij izpolnjujejo zahteve glede dokazil iz dela B Priloge IV.
3. Kadar si udeleženci iz člena 2(2) izmenjujejo letalske podatke in/ali letalske informacije, vzpostavijo formalne dogovore v skladu z zahtevami iz dela C Priloge IV.
4. Kadar udeleženci iz člena 2(2) delujejo kot ustvarjalci podatkov, izpolnjujejo zahteve glede ustvarjanja podatkov iz dela D Priloge IV.
5. Izvajalci letalskih informacijskih služb zagotovijo, da so letalski podatki in letalske informacije, ki jih ustvarjalci podatkov, ki niso navedeni v členu 2(2), zagotovijo naslednjemu predvidenemu uporabniku, dovolj kakovostni za načrtovano uporabo.
6. Kadar udeleženci iz člena 2(2) delujejo kot subjekt, ki je odgovoren za uradno zahtevo za ustvarjanje podatkov, zagotovijo, da:
 - (a) se podatki ustvarijo, spremenijo ali izbrišejo skladno z njihovimi navodili;
 - (b) brez poseganja v del C Priloge IV njihova navodila glede ustvarjanja podatkov vsebujejo najmanj:
 - (i) jasen opis podatkov, ki se ustvarijo, spremenijo ali izbrišejo;
 - (ii) potrditev subjekta, ki se mu zagotovijo podatki;
 - (iii) datum in uro, do katerih se podatki zagotovijo;
 - (iv) obliko poročila o ustvarjanju podatkov, ki jo mora ustvarjalec podatkov uporabiti.
7. Udeleženci iz člena 2(2) izpolnjujejo zahteve glede postopka, povezanega s podatki, iz dela E Priloge IV.
8. Udeleženci iz člena 2(2) zagotovijo, da se mehanizmi za poročanje in povratne informacije o napakah ter popravljanje napak vzpostavijo in delujejo skladno z zahtevami iz dela F Priloge IV.

Člen 7

Usklajenost, pravočasnost in učinkovitost osebja

1. Kadar so letalski podatki ali letalske informacije podvojene v več kot enem državnem AIP-u, izvajalec letalskih informacijskih služb, ki je odgovoren za te zbornike, vzpostavi mehanizme za zagotavljanje usklajenosti podvojenih informacij.

2. Izvajalci letalskih informacijskih služb zagotovijo, da so letalski podatki in letalske informacije, objavljeni v AIP-ih njihovih držav članic, označeni tako, da je razvidno, kateri od njih ne izpolnjujejo zahtev iz te uredbe glede kakovosti podatkov.

3. Izvajalci letalskih informacijskih služb zagotovijo, da so najnovejši ciklusi posodabljanja, ki se uporabljajo za spremembe AIP-ov in dodatke k AIP-om, javno dostopni.

4. Udeleženci iz člena 2(2) zagotovijo, da njihovo osebje, ki je odgovorno za naloge v zvezi z zagotavljanjem letalskih podatkov ali letalskih informacij, pozna in uporablja:

(a) zahteve za spremembe AIP-ov, dodatke k AIP-om in NOTAM-om, določene v standardih ICAO iz točk 5, 6 in 7 Priloge III;

(b) cikluse posodabljanja, ki se uporabljajo za objavljanje sprememb in dodatkov k AIP-om iz točke (a) tega odstavka, za območja, za katera zagotavljajo letalske podatke ali letalske informacije.

5. Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 2096/2005 udeleženci iz člena 2(2) zagotovijo, da je njihovo osebje, ki je odgovorno za naloge v zvezi z zagotavljanjem letalskih podatkov ali letalskih informacij, ustrezno usposobljeno, pristojno in pooblašчено za delo, ki ga mora opravljati.

Člen 8

Zahteve glede orodij in programske opreme

Udeleženci iz člena 2(2) zagotovijo, da vsa orodja in programska oprema, ki se uporabljajo pri ustvarjanju, pripravljanju in hranjenju letalskih podatkov in/ali letalskih informacij, ravnanju z njimi, njihovi obdelavi in prenosu, izpolnjujejo zahteve iz Priloge V.

Člen 9

Varstvo podatkov

1. Udeleženci iz člena 2(2) zagotovijo, da se letalski podatki in letalske informacije varujejo v skladu z zahtevami iz Priloge VI.

2. Udeleženci iz člena 2(2) zagotovijo, da se sledljivost vsakega podatka ohranja v obdobju njegove veljavnosti in vsaj še pet let po prenehanju tega obdobja ali do pet let po prenehanju obdobja veljavnosti kakršnega koli podatka, ki se izračuna ali izpelje iz tega podatka, kar je pozneje.

POGLAVJE III

ZAHEVE GLEDE UPRAVLJANJA KAKOVOSTI, VARNOSTI IN VARSTVA

Člen 10

Zahteve glede upravljanja

1. Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 2096/2005 udeleženci iz člena 2(2) vzpostavijo in vzdržujejo sistem upravljanja kakovosti, ki zajema njihovo zagotavljanje letalskih podatkov in letalskih informacij, v skladu z zahtevami iz dela A Priloge VII.

2. Udeleženci iz člena 2(2) zagotovijo, da sistem upravljanja kakovosti iz odstavka 1 tega člena določa postopke za doseganje ciljev obvladovanja varnosti, opredeljenih v delu B Priloge VII, in ciljev upravljanja varstva iz dela C Priloge VII.

3. Udeleženci iz člena 2(2) zagotovijo, da zadevni udeleženci pred vsako spremembo obstoječih sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1) ali uvedbo novih sistemov opravijo oceno varnosti, vključno s prepoznavanjem nevarnosti ter postopki v zvezi z oceno in ublažitvijo tveganja.

4. Pri tej oceni varnosti zahteve iz člena 7(3), Priloge I, Priloge II ter točk 1 in 2 dela A Priloge IV štejejo za varnostne zahteve in se upoštevajo, kot minimum.

POGLAVJE IV

UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI IN DODATNE ZAHEVE

Člen 11

Skladnost ali primernost sestavnih delov za uporabo

Proizvajalci sestavnih delov sistemov iz prvega odstavka člena 2(1) te uredbe ali njihov pooblaščen zastopnik s sedežem v Uniji pred izdajo ES-izjav o skladnosti ali primernosti za uporabo iz člena 5 Uredbe (ES) št. 552/2004 ocenijo skladnost ali primernost teh sestavnih delov za uporabo v skladu z zahtevami iz Priloge VIII.

Člen 12

Preverjanje sistemov

1. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki lahko dokažejo ali so dokazali, da izpolnjujejo pogoje iz Priloge IX, opravijo preverjanje sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1) v skladu z zahtevami iz dela A Priloge X.

2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki ne morejo dokazati, da izpolnjujejo pogoje iz Priloge IX, sklenejo s priglašnim organom podizvajalsko pogodbo o preverjanju sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1). To preverjanje se opravi v skladu z zahtevami iz dela B Priloge X.

Člen 13

Dodatne zahteve

Udeleženci iz člena 2(2)(b) in (c):

- (a) zagotovijo varnostno preverjanje osebja, ki je odgovorno za naloge, povezane z ustvarjanjem, pripravljanjem in hranjenjem letalskih podatkov ali letalskih informacij, ravnanjem z njimi, njihovo obdelavo, prenosom in razširjanjem, kot je ustrezno;
- (b) zagotovijo, da je njihovo osebje, ki je odgovorno za naloge v zvezi z zagotavljanjem letalskih podatkov ali letalskih informacij, ustrezno seznanjeno z zahtevami iz te uredbe;
- (c) pripravijo in vzdržujejo operativne priročnike, ki vsebujejo potrebna navodila in informacije, da lahko njihovo osebje, odgovorno za zagotavljanje letalskih podatkov ali letalskih informacij, uporablja to uredbo;
- (d) zagotovijo, da so priročniki iz točke (c) na voljo in se posodablajo ter da se pri njihovem posodabljanju in razde-

ljevanju upoštevajo načela ustreznega upravljanja kakovosti in razvrstitve dokumentacije;

- (e) zagotovijo, da so njihove delovne metode in operativni postopki skladni s to uredbo.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Prehodne določbe

1. Države članice, ki so pred začetkom veljavnosti te uredbe ICAO obvestile o bistveni razliki v skladu s členom 38 Konvencije ICAO, lahko svoje nacionalne določbe o zadevah, opredeljenih v Prilogi XI te uredbe, ohranijo najpozneje do 30. junija 2014.

2. Letalski podatki in letalske informacije objavljeni pred 1. julijem 2013 in ki niso spremenjeni se uskladijo s to uredbo najkasneje do 30. junija 2017.

Člen 15

Začetek veljavnosti in uporabe

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2013.

2. Z odstopanjem od drugega pododstavka odstavka 1, se člen 4 ter člen 5(1), 5(2), 5(3) in 5(4)(c) uporabljajo od 1. julija 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. januarja 2010

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

SPECIFIKACIJE ZA NIZE PODATKOV IZ ČLENA 4

DEL A

IAIP, kartografski podatki o letališčih in elektronski podatki o ovirah

1. Letalski podatki in letalske informacije iz točk (a), (b) in (d) drugega pododstavka člena 2(1) se zagotovijo v skladu s splošno specifikacijo niza podatkov:

(a) ki se dokumentira:

— z uporabo poenotenega jezika modeliranja (UML), opredeljenega v dokumentu iz točke 13 Priloge III, v obliki razrednih diagramov in povezanih definicij za razrede, attribute, asociacije in sezname vrednosti, ali

— z uporabo objektnega kataloga, opredeljenega v skladu s standardom ISO iz točke 25 Priloge III;

(b) v kateri so kot posamezni podatkovni elementi opredeljeni vsi letalski objekti, za katere se objava informacij zahteva v skladu s standardi ICAO iz točke 10 Priloge III in dokumentom Eurocae iz točke 24 Priloge III;

(c) v kateri so za vsak atribut opredeljene dovoljene vrednosti v obliki vrste podatkov, območja vrednosti ali oštevilčenega seznama;

(d) v katero je vključena opredelitev časovnega modela na podlagi UTC, s katerim se lahko izrazi celoten življenjski krog letalskega objekta:

— od datuma in ure nastanka do datuma in ure trajnega umika,

— vključno s trajnimi spremembami, s katerimi se oblikujejo nova izhodišča za ta objekt;

(e) v katero je vključena opredelitev pravil, s katerimi je mogoče omejiti mogoče vrednosti lastnosti objekta ali časovno spremembo teh vrednosti. To vključuje najmanj:

— omejitve, ki določajo točnost, razločljivost in celovitost položajnih (horizontalnih in vertikalnih) podatkov,

— omejitve, s katerimi se določa pravočasnost podatkov;

(f) pri kateri se uporablja dogovor o poimenovanju objektov, atributov in asociacij, ki se izogiba uporabi kratic;

(g) pri kateri opis geometrijskih elementov (točka, krivulja, površina) temelji na standardu ISO iz točke 14 Priloge III;

(h) pri kateri opis metapodatkovnih informacij temelji na standardu ISO iz točke 15 Priloge III;

(i) v katero so vključeni metapodatki, navedeni v delu C Priloge I.

2. Kar zadeva standarde ISO, šteje certifikat, ki ga izda ustrezno pooblaščen organizacija, za zadostno dokazilo skladnosti. Udeleženci iz člena 2(2) so nacionalnemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo pripravljene razkriti dokumentacijo v zvezi s certifikacijo.

DEL B

Nizi elektronskih podatkov o terenu

Elektronski podatki o terenu iz točke (c) drugega pododstavka člena 2(1):

(a) se zagotavljajo digitalno v skladu s standardi ICAO iz točk 9 in 12 Priloge III;

(b) vključujejo metapodatke, navedene v delu C Priloge I.

DEL C

Metapodatki

Metapodatki za specifikacije nizov podatkov, opredeljene v delu A in delu B, vključujejo najmanj naslednje elemente:

- (a) ustvarjalca podatkov;
 - (b) opravljene spremembe podatkov;
 - (c) osebe ali organizacije, ki so bile v interakciji s podatki, in kdaj je to bilo;
 - (d) podrobnosti o kakšnem koli opravljenem potrjevanju in preverjanju podatkov;
 - (e) datum in uro dejanskega začetka veljavnosti podatkov;
 - (f) za geoprostorske podatke:
 - uporabljeni referenčni model zemlje,
 - uporabljeni koordinatni sistem;
 - (g) za številčne podatke:
 - statistično točnost uporabljene metode merjenja ali izračuna,
 - razločljivost,
 - stopnjo zaupanja v skladu z zahtevami standardov ICAO iz točk 1 in 12 Priloge III ter drugih ustreznih standardov ICAO;
 - (h) podrobnosti o kakršnih koli uporabljenih funkcijah, če so bili podatki pretvorjeni/spremenjeni;
 - (i) podrobnosti o kakršnih koli omejitvah glede uporabe podatkov.
-

PRILOGA II

ZAHTEVE GLEDE OBLIKE IZMENJAVE LETALSKIH PODATKOV IZ ČLENA 5

DEL A

IAIP, kartografski podatki o letališčih in elektronski podatki o ovirah

1. Letalski podatki in letalske informacije iz točk (a), (b) in (d) drugega pododstavka člena 2(1) se oblikujejo v skladu s splošno specifikacijo:
 - pri kateri se uporablja specifikacija za razširljivi označevalni jezik (XML), kot je opredeljeno v standardu ISO iz točke 17 Priloge III za kodiranje podatkov,
 - ki se izrazi v obliki sheme XML; poleg tega se lahko za izražanje poslovnih pravil uporablja Schematron, kakor je opredeljen v standardu ISO iz točke 19 Priloge III,
 - ki omogoča izmenjavo podatkov za posamezne objekte in zbirke objektov,
 - ki omogoča izmenjavo izhodiščnih informacij zaradi trajnih sprememb,
 - ki je strukturirana v skladu z objekti, atributi in asociacijami iz opredelitve niza podatkov, opisane v delu A Priloge I; kartografska pravila se dokumentirajo,
 - s katero se dosledno uporabljajo oštevilčeni sezname vrednosti in območja vrednosti, opredeljeni za vsak atribut v nizu podatkov,
 - ki je skladna s specifikacijo zemljepisnega označevalnega jezika (GML), kot je opredeljen v sklicu iz točke 18 Priloge III, za kodiranje geografskih informacij.
2. Kar zadeva standarde ISO, šteje certifikat, ki ga izda ustrezno pooblaščen organizacija, za zadostno dokazilo skladnosti. Udeleženci iz člena 2(2) so nacionalnemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo pripravljene razkriti dokumentacijo v zvezi s certifikacijo.

DEL B

Elektronski podatki o terenu

1. Elektronski podatki o terenu iz točke (c) drugega pododstavka člena 2(1) se zagotovijo v enotni obliki, ki je skladna s standardi ISO iz točk 14 do 18 Priloge III.
 2. Kar zadeva standarde ISO, šteje potrdilo, ki ga izda ustrezno pooblaščen organizacija, za zadostno dokazilo skladnosti. Udeleženci iz člena 2(2) so nacionalnemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo pripravljene razkriti dokumentacijo v zvezi s certifikacijo.
-

PRILOGA III

PREDPISI, NAVEDENI V ČLENIH IN PRILOGAH

1. Oddelek 3.2 (Sistem kakovosti) poglavja 3 Priloge 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
2. Oddelek 3.7.1 (Horizontalni referenčni sistem) poglavja 3 Priloge 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
3. Oddelek 3.7.2 (Vertikalni referenčni sistem) poglavja 3 Priloge 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
4. Poglavje 4 (Zborniki letalskih informacij (AIP)) Priloge 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
5. Oddelek 4.3 (Specifikacije za spremembe AIP) poglavja 4 Priloge 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
6. Oddelek 4.4 (Specifikacije za dodatke k AIP) poglavja 4 Priloge 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
7. Poglavje 5 (NOTAM) Priloge 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
8. Oddelek 6.2 (Zagotavljanje informacij v papirni obliki) poglavja 6 Priloge 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
9. Oddelek 10.2 (Pokrivanje ter številčne zahteve glede podatkov o terenu in ovirah) Poglavja 10 Priloge 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
10. Dodatek 1 (Vsebina zbornikov letalskih informacij (AIP)) k Prilogi 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
11. Dodatek 7 (Zahteve glede kakovosti letalskih podatkov) k Prilogi 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
12. Dodatek 8 (Zahteve glede podatkov o terenu in ovirah) k Prilogi 15 k Čikaški konvenciji – Letalske informacijske službe (dvanajsta izdaja – julij 2004, ki vključuje spremembo št. 34).
13. Specifikacije Skupine za upravljanje objektov za poenoteni jezik modeliranja (UML), različica 2.1.1.
14. Mednarodna organizacija za standardizacijo, ISO 19107:2003 – Geografske informacije – Prostorska shema (izdaja 1–8. maj 2003).
15. Mednarodna organizacija za standardizacijo, ISO 19115:2003 – Geografske informacije – Metapodatki (izdaja 1–8. maj 2003, popravek Cor 1:2006, 5. julij 2006).
16. Mednarodna organizacija za standardizacijo, ISO 19139:2007 – Geografske informacije – Metapodatki – Izvedbena shema XML (izdaja 1–17. april 2007).

17. Mednarodna organizacija za standardizacijo, ISO 19118:2005 – Geografske informacije – Kodiranje (izdaja 1–17. marec 2006, ISO/CD 19118, izdaja 2–9. julij 2007 (v odboru)).
 18. Mednarodna organizacija za standardizacijo, ISO 19136:2007 – Geografske informacije – Zemljepisni označevalni jezik (GML) (izdaja 1–23. avgust 2007).
 19. Mednarodna organizacija za standardizacijo, ISO/IEC 19757-3:2006 – Informacijska tehnologija – Jeziki DSDL – Del 3: Vrednotenje na podlagi pravil – Schematron (izdaja 1–24. maj 2006).
 20. ICAO Doc 9674-AN/946 – Svetovni geodetski sistem – priročnik iz leta 1984 (druga izdaja – 2002).
 21. Oddelek 7.3.2 (Algoritem za ciklično preverjanje redundance – CRC) poglavja 7 dokumenta ICAO Doc 9674-AN/946 – Svetovni geodetski sistem – 1984 (WGS-84), priročnik (druga izdaja – 2002).
 22. Mednarodna organizacija za standardizacijo, ISO/IEC 17799:2005 – Informacijska tehnologija – Varnostne tehnike – Kodeks za upravljanje varovanja informacij (izdaja 2–10. junij 2005).
 23. Mednarodna organizacija za standardizacijo, ISO 28000:2007 – Specifikacija za sisteme upravljanja varnosti v dobavni verigi (izdaja 1–21. september 2007 je v reviziji, predvideni datum nadomestitve z izdajo 2 je 31. januar 2008 (trenutno v poizvedovalni fazi)).
 24. Eurocae ED-99A, Uporabniške zahteve glede kartografskih informacij o letališčih (oktober 2005).
 25. Mednarodna organizacija za standardizacijo, ISO 19110:2005 – Geografske informacije – Metodologija za objektne kataloge (izdaja 1).
-

PRILOGA IV

ZAHTEVE GLEDE KAKOVOSTI PODATKOV IZ ČLENOV 6 IN 7

DEL A

Zahteve glede kakovosti podatkov

1. Za vsak podatek, ki je del letalskih podatkov in letalskih informacij iz drugega pododstavka člena 2(1), so zahteve glede kakovosti podatkov opredeljene s standardi ICAO iz točke 11 Priloge III in drugimi zadevnimi standardi ICAO brez poseganja v točko 2 te priloge.
2. Za posamezen podatek, ki je del letalskih podatkov in letalskih informacij iz drugega pododstavka člena 2(1), se zahteve glede kakovosti podatkov določijo na podlagi ocene varnosti načrtovanih uporab posameznega podatka, kadar:
 - (a) posamezen podatek ni opredeljen s standardi ICAO glede kakovosti podatkov iz točke 11 Priloge III in drugimi zadevnimi standardi ICAO ali
 - (b) standardi ICAO glede kakovosti podatkov iz točke 11 Priloge III in drugi zadevni standardi ICAO ne izpolnjujejo zahtev glede kakovosti za posamezen podatek.
3. Zahteve glede kakovosti za posamezne podatke iz točke 2 se oblikujejo v skladu s standardiziranim postopkom, v katerem je opisana metodologija za izpeljavo in potrditev teh zahtev pred objavo, ob upoštevanju mogočih učinkov na zadevne določbe ICAO.
4. Kadar je posamezen podatek namenjen več kot eni načrtovani uporabi, se zanj uporabljajo samo najstrožje zahteve glede kakovosti podatkov, ki izhajajo iz ocene varnosti iz točke 2.
5. Zahteve glede kakovosti podatkov se določijo tako, da za vsak podatek, ki je del letalskih podatkov in letalskih informacij iz drugega pododstavka člena 2(1), zajemajo:
 - (a) točnost in razločljivost podatkov;
 - (b) raven celovitosti podatkov;
 - (c) sposobnost določitve izvora podatkov;
 - (d) raven zanesljivosti, da so podatki naslednjemu predvidenemu uporabniku na voljo pred datumom/uro dejanskega začetka veljavnosti in se ne izbrišejo pred datumom/uro dejanskega prenehanja veljavnosti.
6. Opredelijo se vsi posamezni podatki, ki so potrebni za podpiranje vsakega niza podatkov in/ali veljavnega podniza podatkov aplikacije.

DEL B

Zahteve glede dokazil

Pripravijo se argumenti in dokazila, iz katerih je razvidno, da:

- (a) so zahteve glede točnosti in razločljivosti izpolnjene ob nastanku podatkov in se ohranijo do sporočanja podatkov naslednjemu predvidenemu uporabniku, tudi kadar se razločljivost posameznega podatka zmanjša ali spremeni ali se podatki pretvorijo v drugačen koordinatni sistem ali mersko enoto;
- (b) sta izvor in zgodovina sprememb vsakega podatka evidentirana in na voljo za revizijo;
- (c) so letalski podatki ali letalske informacije popolni oziroma so navedeni kakršni koli manjkajoči podatki;
- (d) so vsi postopki ustvarjanja, pripravljanja, hranjenja, ravnanja, obdelave, prenosa ali razširjanja, ki se uporabijo za vsak podatek, opredeljeni in primerni za določeno raven celovitosti posameznega podatka;
- (e) so postopki potrjevanja in preverjanja podatkov primerni za določeno raven celovitosti posameznega podatka;
- (f) ročne ali polavtomatske postopke, povezane s podatki, opravlja usposobljeno in kvalificirano osebje z jasno opredeljenimi nalogami in odgovornostmi, ki so zapisane v sistemu kakovosti organizacije;
- (g) so vsa orodja in/ali programska oprema, ki se uporabljajo za podporo ali izvajanje postopkov, potrjeni kot ustrezni za predvideni namen v skladu s Prilogo V;
- (h) se uporablja učinkovit postopek za poročanje o napakah ter merjenje in popravljanje napak v skladu z delom F.

DEL C

Formalni dogovori

Formalni dogovori vključujejo najmanj naslednjo vsebino:

- (a) obseg letalskih podatkov ali letalskih informacij, ki se zagotavljajo;
- (b) zahteve glede točnosti, razločljivosti in celovitosti za vsak zagotovljeni podatek;
- (c) zahtevane metode za dokazovanje, da so zagotovljeni podatki skladni z opredeljenimi zahtevami;
- (d) način ukrepanja, če se odkrije podatkovna napaka ali neskladje v zagotovljenih podatkih;
- (e) naslednja minimalna merila za obveščanje o spremembah podatkov:
 - merila za opredelitev pravočasne zagotovitve podatkov na podlagi operativnega ali varnostnega pomena spremembe,
 - kakršno koli predhodno obvestilo o pričakovanih spremembah,
 - ukrepi, ki jih je treba sprejeti za obveščanje;
- (f) udeleženca, ki je odgovoren za dokumentiranje sprememb podatkov;
- (g) ukrepi za odpravljanje kakršnih koli mogočih nejasnosti, ki nastanejo zaradi uporabe različnih oblik za izmenjavo letalskih podatkov ali letalskih informacij;
- (h) kakršne koli omejitve glede uporabe podatkov;
- (i) zahteve, ki se uporabljajo za ponudnike podatkov pri pripravi poročil o kakovosti, da se uporabnikom podatkov omogoči preverjanje kakovosti podatkov;
- (j) zahteve glede metapodatkov;
- (k) zahteve za nepredvidljive primere v zvezi z neprekinjenim zagotavljanjem podatkov.

DEL D

Ustvarjanje podatkov

1. Geodetske meritve položajev pripomočkov za radijsko navigacijo in pridobivanje izračunanih ali izpeljanih podatkov, katerih koordinate so objavljene v AIP-u, je treba opraviti v skladu z ustreznimi standardi in najmanj v skladu z zadevnimi določbami ICAO iz točke 20 Priloge III.
2. Referenčni sistem za vse geodetske podatke je WGS-84, kot je opredeljeno v določbah ICAO iz točke 2 Priloge III.
3. Uporablja se model geoida, ki ustrezno izpolnjuje določbe ICAO iz točke 3 Priloge III in zahteve glede kakovosti letalskih podatkov in letalskih informacij iz Priloge IV, da se lahko vsi podatki o vertikalnem položaju (izmerjeni, izračunani ali izpeljani) izrazijo glede na srednjo morsk gladino po modelu EGM96 (Earth Gravitational Model 1996). „Geoid“ pomeni ekvipotencialno ploskev v gravitacijskem polju Zemlje, ki sovпада z mirno srednjo morsk gladino, ki se neprekinjeno razteza prek celin.
4. Izmerjeni, izračunani in izpeljani podatki se ohranijo do konca življenjskega kroga vsakega podatka.
5. Pri geodetskih podatkih, ki so razvrščeni kot ključni ali bistveni podatki, se opravijo popolne začetne geodetske meritve, nato pa se najmanj enkrat letno spremljajo zaradi sprememb. Kadar se opazijo spremembe, se opravijo ponovne geodetske meritve zadevnih podatkov.
6. Uporabljajo se naslednje elektronske tehnike zbiranja in hranjenja geodetskih podatkov:
 - (a) koordinate referenčnih točk se na merilno opremo naložijo z digitalnim prenosom podatkov;
 - (b) meritve na terenu se shranijo digitalno;
 - (c) neobdelani podatki se digitalno prenesejo in naložijo v programsko opremo za obdelavo podatkov.
7. Pri vseh geodetskih podatkih, ki so razvrščeni kot ključni podatki, je treba opraviti ustrezne dodatne meritve za odkrivanje napak pri meritvah, ki jih ni mogoče ugotoviti samo z enkratno meritvijo.
8. Letalski podatki in letalske informacije se potrdijo in preverijo, preden se uporabijo za izpeljevanje ali izračunavanje drugih podatkov.

DEL E

Zahteve glede postopka, povezanega s podatki

1. Kadar se opravi avtomatizacija postopkov ali delov postopkov, ki se uporabljajo pri ustvarjanju, pripravljanju in hranjenju letalskih podatkov in letalskih informacij, ravnanju z njimi, njihovi obdelavi, prenosu in razširjanju, se ti:
 - (a) avtomatizirajo do ravni, ki je sorazmerna z okoliščinami postopka, povezanega s podatki;
 - (b) avtomatizirajo za čim ustrežnejšo razporeditev nalog med ljudi in stroje ter njihovo vzajemno delovanje, da se doseže visoka raven varnosti in kakovosti pri postopku;
 - (c) oblikujejo tako, da se prepreči nastajanje podatkovnih napak;
 - (d) oblikujejo za odkrivanje napak pri prejetih/vhodnih podatkih.
2. Kadar se letalski podatki in letalske informacije vnašajo ročno, je treba opraviti neodvisno preverjanje, da se odkrijejo morebitne nastale napake.

DEL F

Zahteve glede poročanja o napakah in popravljanja napak

Z mehanizmi za poročanje o napakah ter merjenje in popravljanje napak se zagotovi, da:

- (a) se težave, odkrite pri ustvarjanju, pripravljanju in hranjenju letalskih podatkov in letalskih informacij, ravnanju z njimi in njihovi obdelavi, ali težave, ki jih uporabniki odkrijejo po objavi, evidentirajo in sporočijo izvajalcu letalskih informacijskih služb;
- (b) izvajalec letalskih informacijskih služb analizira vse sporočene težave z letalskimi podatki in letalskimi informacijami, določijo pa se tudi potrebni ukrepi za odpravo težav;
- (c) se vse napake, neskladja in nepravilnosti, ki se odkrijejo pri ključnih in bistvenih letalskih podatkih in letalskih informacijah, nemudoma odpravijo;
- (d) izvajalec letalskih informacijskih služb opozori prizadete uporabnike podatkov na napake na najučinkovitejši način, pri čemer upošteva raven celovitosti letalskih podatkov in letalskih informacij ter uporabi merila za obveščanje, sprejeta v formalnih dogovorih v skladu s točko (d) dela C Priloge IV;
- (e) se uporabnikom podatkov in drugim ponudnikom letalskih podatkov ter letalskih informacij omogoči, da sporočajo povratne informacije o napakah, ter se k temu spodbujajo;
- (f) se deleži napak pri letalskih podatkih in letalskih informacijah evidentirajo ob vsakem prenosu letalskih podatkov in letalskih informacij med udeleženci iz člena 2(2);
- (g) se deleži napak, odkritih pred prenosom in po njem, lahko opredelijo ločeno.

PRILOGA V

ZAHTEVE GLEDE ORODIJ IN PROGRAMSKE OPREME IZ ČLENA 8

1. Orodja, ki se uporabljajo za podpiranje ali avtomatizacijo postopkov, povezanih z letalskimi podatki in letalskimi informacijami, izpolnjujejo zahteve točk 2 in 3, kadar:
 - bi to orodje lahko povzročilo napake v ključnih ali bistvenih podatkih,
 - je to orodje edino sredstvo za odkrivanje napak v ključnih ali bistvenih podatkih,
 - je to orodje edino sredstvo za odkrivanje neskladij med več različicami ročno vnesenih podatkov.
 2. Za orodja iz točke 1 se določijo zahteve glede učinkovitosti, funkcionalnosti in ravni celovitosti za zagotovitev, da orodje opravlja svoje naloge v postopku, povezanem s podatki, brez škodljivega vpliva na kakovost letalskih podatkov ali letalskih informacij.
 3. Orodja iz točke 1 se potrdijo in preverijo glede na zahteve iz točke 2.
 4. Orodja iz točke 1, ki se v celoti ali delno uporabljajo v programski opremi, izpolnjujejo naslednje dodatne zahteve:
 - v zahtevah glede programske opreme je pravilno navedeno, kaj je potrebno za skladnost programske opreme z zahtevami glede orodij,
 - vse zahteve glede programske opreme izhajajo iz zahtev glede orodij iz točke 2,
 - potrjevanje in preverjanje programske opreme, kot sta opredeljena v točkah 5 oziroma 6, se opravljata na znani izvršljivi različici programske opreme v ciljnem operacijskem okolju.
 5. Potrjevanje programske opreme pomeni postopek zagotavljanja, da programska oprema izpolnjuje zahteve za določeno aplikacijo ali načrtovano uporabo letalskih podatkov ali letalskih informacij.
 6. Preverjanje programske opreme pomeni ocenjevanje rezultatov razvojnega postopka programske opreme za letalske podatke in/ali letalske informacije, da se zagotovi pravilnost in usklajenost, kar zadeva vhodne podatke ter veljavne standarde za programsko opremo, pravila in konvencije, ki se uporabljajo pri tem postopku.
-

PRILOGA VI

ZAHTEVE GLEDE VARSTVA PODATKOV IZ ČLENA 9

1. Vsi podatki, ki se prenašajo v elektronski obliki, se pred izgubo ali spremembo podatkov zaščitijo z uporabo algoritma CRC32Q iz točke 21 Priloge III. Preden se podatki zadnjič preverijo pred shranjevanjem ali prenosom, se uporabi vrednost cikličnega preverjanja redundance (v nadaljnjem besedilu: CRC).
 2. Kadar fizična velikost podatkov presega velikost, ki se lahko z eno samo vrednostjo CRC zaščiti na zahtevani ravni celovitosti, se uporabi več vrednosti CRC.
 3. Pri shranjevanju in izmenjavi letalskih podatkov in letalskih informacij med udeleženci iz člena 2(2) se zagotovi ustrezna raven varnostne zaščite, da se preprečijo naključno spreminjanje podatkov ali nepooblaščen dostop in/ali spremembe na kateri koli stopnji.
 4. Shranjevanje in prenos letalskih podatkov in letalskih informacij se zaščitita z ustreznim avtentifikacijskim postopkom, ki prejemnikom omogoča potrditev, da je podatke ali informacije posredoval pooblaščen vir.
-

PRILOGA VII

ZAHTEV GLEDE UPRAVLJANJA KAKOVOSTI, VARNOSTI IN VARSTVA IZ ČLENA 10

DEL A

Sistem upravljanja kakovosti

1. S sistemom upravljanja kakovosti, ki podpira ustvarjanje, pripravljanje in hranjenje letalskih podatkov in letalskih informacij, ravnanje z njimi, njihovo obdelavo, prenos in razširjanje, se:
 - opredeli politika kakovosti, tako da se čim bolj zadovoljijo potrebe različnih uporabnikov,
 - vzpostavi program zagotavljanja kakovosti, ki vključuje postopke za ugotavljanje skladnosti vseh dejavnosti z veljavnimi zahtevami, standardi in postopki, vključno z ustreznimi zahtevami te uredbe,
 - zagotovijo dokazila o delovanju sistema kakovosti v obliki priročnikov in dokumentov spremljanja,
 - imenujejo predstavniki vodstva za spremljanje skladnosti s postopki, in njihove ustreznosti, da se zagotovita varnost in učinkovitost operativnih postopkov,
 - opravljajo pregledi vzpostavljenega sistema kakovosti in po potrebi odpravijo pomanjkljivosti.
2. Certifikat EN ISO 9001, ki ga izda ustrezno pooblaščen organizacija, šteje za zadostno dokazilo skladnosti z zahtevami točke 1. Udeleženci iz člena 2(2) so nacionalnemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo pripravljene razkriti dokumentacijo v zvezi s certifikacijo.

DEL B

Cilji obvladovanja varnosti

1. Cilji obvladovanja varnosti so:
 - zmanjšati vpliv na tveganje za letalsko nesrečo zaradi podatkovnih napak, kolikor je to v praksi izvedljivo,
 - spodbujati ozaveščenost o varnosti v organizaciji s širjenjem spoznanj iz dejavnosti na področju varnosti in sodelovanjem vsega osebja pri predlaganju rešitev za ugotovljene varnostne težave in izboljšav, ki prispevajo k uspešnosti in učinkovitosti postopkov,
 - zagotoviti, da se v organizaciji določi funkcija, ki je odgovorna za razvoj in vzdrževanje ciljev obvladovanja varnosti,
 - zagotoviti, da se za zagotavljanje varnosti njihovih dejavnosti vodi evidenca in opravlja spremljanje,
 - zagotoviti, da se za zagotovitev varnosti pri dejavnostih priporočijo izboljšave, kadar so potrebne.
2. Doseganju ciljev obvladovanja varnosti se daje prednost pred vsemi komercialnimi, operativnimi, okoljskimi ali socialnimi pritiski.

DEL C

Cilji upravljanja varstva

1. Cilji upravljanja varstva so:
 - zagotoviti varstvo letalskih podatkov in letalskih informacij, ki so bili prejeti, ustvarjeni ali drugače uporabljeni, tako da so zaščiteni pred posegi, dostop do njih pa je omejen na pooblaščen osebe,
 - zagotoviti, da so ukrepi za upravljanje varstva v organizaciji skladni z ustreznimi nacionalnimi ali mednarodnimi zahtevami za ključno infrastrukturo in neprekinjeno delovanje, vključno s standardoma ISO iz točk 22 in 23 Priloge III.
2. Kar zadeva standarde ISO, šteje potrdilo, ki ga izda ustrezno pooblaščen organizacija, za zadostno dokazilo skladnosti. Udeleženci iz člena 2(2) so nacionalnemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo pripravljene razkriti dokumentacijo v zvezi s certifikacijo.

PRILOGA VIII

Zahteve glede ugotavljanja skladnosti ali primernosti sestavnih delov za uporabo iz člena 11

1. S preverjanjem, ki se opravi med delovanjem sestavnih delov v preskusnem okolju, se dokaže, da so sestavni deli skladni z zahtevami te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti, kakovosti in varnosti ali da so primerni za uporabo.
 2. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Uniji vodi dejavnosti za ugotavljanje skladnosti in predvsem:
 - določi ustrezno preskusno okolje,
 - preveri, ali program preskušanja vsebuje opis sestavnih delov v preskusnem okolju,
 - preveri, ali program preskušanja v celoti zajema veljavne zahteve,
 - zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preskušanja,
 - načrtuje organizacijo preskušanja, zagotovitev osebja, namestitev in konfiguracijo preskusne platforme,
 - opravlja preverjanja in preskuse, kot je določeno v programu preskušanja,
 - napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate preverjanj in preskusov.
 3. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Uniji zagotovi, da so sestavni deli, ki se uporabljajo pri ustvarjanju in pripravljanju letalskih podatkov, shranjevanju, ravnanju z njimi, njihovi obdelavi, prenosu in razpošiljanju ter so vključeni v preskusno okolje, skladni z zahtevami te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti, kakovosti in varnosti.
 4. Po uspešno končanem preverjanju skladnosti ali primernosti za uporabo proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Uniji v skladu s svojo pristojnostjo sestavi ES-izjavo o skladnosti ali primernosti za uporabo in v njej navede zlasti zahteve te uredbe, ki jih izpolnjujejo sestavni deli ter s tem povezane pogoje uporabe v skladu s točko 3 Priloge III k Uredbi (ES) št. 552/2004.
-

PRILOGA IX

POGOJI IZ ČLENA 12

1. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora v organizaciji vzpostaviti metode poročanja, ki zagotavljajo in dokazujejo nepristranskost in neodvisnost presoje pri preverjanju.
 2. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da osebje, ki je vključeno v postopke preverjanja, opravlja preglede z najvišjo stopnjo strokovne neoporečnosti in tehnične usposobljenosti ter ni pod pritiskom in ne prejema spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivale na presojo ali rezultate pregledov, predvsem od oseb ali skupin, na katere vplivajo rezultati pregledov.
 3. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da ima osebje, ki je vključeno v postopke preverjanja, dostop do opreme, ki omogoča ustrezno opravljanje zahtevanih pregledov.
 4. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da je osebje, ki je vključeno v postopke preverjanja, dobro tehnično in poklicno usposobljeno ter ima zadostno znanje o zahtevah preverjanj, ki jih mora opraviti, ustrezne izkušnje s takimi postopki in sposobnost sestavljanja izjav, evidenc in poročil, s katerimi se dokaže, da je bilo preverjanje opravljeno.
 5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da je osebje, ki je vključeno v postopke preverjanja, sposobno preglede opravljati nepristransko. Plačilo osebja ne sme biti odvisno od števila opravljenih pregledov ali rezultatov takšnih pregledov.
-

PRILOGA X

DEL A

Zahteve glede preverjanja sistemov iz člena 12(1)

1. S preverjanjem sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1) se dokaže njihova skladnost z zahtevami te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti v ocenjevalnem okolju, ki izraža operativni okvir teh sistemov.
2. Preverjanje sistemov iz člena prvega pododstavka 2(1) se opravlja v skladu z ustreznimi in priznanimi postopki preskušanja.
3. Preskusna orodja, ki se uporabljajo za preverjanje sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1), imajo ustrezne funkcije.
4. S preverjanjem sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1) se pridobijo elementi tehničnega spisa, ki se zahteva v točki 3 Priloge IV k Uredbi (ES) št. 552/2004, vključno z naslednjima deloma:
 - opisom izvajanja,
 - poročilom o pregledih in preskusih, ki so bili opravljeni pred začetkom delovanja sistema.
5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa vodi dejavnosti preverjanja in zlasti:
 - določi ustrezno simulirano delovno in tehnično okolje, ki izraža operativno okolje,
 - preveri, ali je v programu preskušanja opisana vključitev sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1) v delovno in tehnično ocenjevalno okolje,
 - preveri, ali program preskušanja v celoti zajema veljavne zahteve te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti,
 - zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preskušanja,
 - načrtuje organizacijo preskušanja, zagotovitev osebja, namestitev in konfiguracijo preskusne platforme,
 - opravlja preverjanja in preskuse, kot je določeno v programu preskušanja,
 - napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate preverjanj in preskusov.
6. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa zagotovi, da sistemi iz prvega pododstavka člena 2(1), za katere je odgovoren, izpolnjujejo zahteve te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti.
7. Po uspešno končanem preverjanju skladnosti izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa sestavijo ES-izjavo o preverjanju sistema in jo skupaj s tehničnim spisom predložijo nacionalnemu nadzornemu organu, kot zahteva člen 6 Uredbe (ES) št. 552/2004.

DEL B

Zahteve glede preverjanja sistemov iz člena 12(2)

1. S preverjanjem sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1) se dokaže njihova skladnost z zahtevami te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti v ocenjevalnem okolju, ki izraža operativni okvir teh sistemov.

2. Preverjanje sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1) se opravlja v skladu z ustreznimi in priznanimi postopki preskušanja.
 3. Preskusna orodja, ki se uporabljajo za preverjanje sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1), imajo ustrezne funkcionalnosti.
 4. S preverjanjem sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1) se pridobijo elementi tehničnega spisa, ki se zahteva v točki 3 Priloge IV k Uredbi (ES) št. 552/2004, vključno z naslednjima deloma:
 - opisom izvajanja,
 - poročilom o pregledih in preskusih, ki so bili opravljeni pred začetkom delovanja sistema.
 5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa določi ustrezno delovno in tehnično ocenjevalno okolje, ki posnema delovno okolje, dejavnosti preverjanja pa zanj opravi priglašeni organ.
 6. Priglašeni organ vodi dejavnosti preverjanja in zlasti:
 - preveri, ali je v programu preskušanja opisana vključitev sistemov iz prvega pododstavka člena 2(1) v delovno in tehnično ocenjevalno okolje,
 - preveri, ali program preskušanja v celoti zajema veljavne zahteve te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti,
 - zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preskušanja,
 - načrtuje organizacijo preskušanja, zagotovitev osebja, namestitvev in konfiguracijo preskusne platforme,
 - opravlja preverjanja in preskuse, kot je določeno v programu preskušanja,
 - napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate preverjanj in preskusov.
 7. Pooblaščen organ zagotovi, da sistemi, ki so določeni v drugem pododstavku člena 2(1) in delujejo v delovnem ocenjevalnem okolju, izpolnjujejo zahteve te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti.
 8. Po uspešni izpolnitvi nalog preverjanja priglašeni organ sestavi potrdilo o skladnosti v zvezi z nalogami, ki jih je opravil.
 9. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa potem sestavi ES-izjavo o preverjanju sistema in jo skupaj s tehničnim spisom predloži nacionalnemu nadzornemu organu, kot zahteva člen 6 Uredbe (ES) št. 552/2004.
-

*PRILOGA XI***ICAO RAZLIKE IZ ČLENA 14**

Oddelek 3.2.10 (Ciklično preverjanje redundance) poglavja 3 Priloge 15 ICAO h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu – Letalske informacijske službe.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 74/2010**z dne 26. januarja 2010****o spremembi uredb (ES) št. 2336/2003, (ES) št. 341/2007, (ES) št. 1580/2007 in (ES) št. 376/2008 v zvezi s pogoji in načinom obveščanja Komisije**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 192(2) v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 792/2009 z dne 31. avgusta 2009 o določitvi podrobnih pravil za pošiljanje informacij in dokumentov držav članic Komisiji pri izvajanju skupnih tržnih ureditev, sheme neposrednih plačil, promocije kmetijskih proizvodov in shem, ki veljajo za najbolj oddaljene regije in manjše egejske otoke ⁽²⁾ določa skupna pravila za pošiljanje informacij in dokumentov Komisiji s strani pristojnih organov držav članic. Ta pravila zajemajo predvsem obveznost držav članic, da uporabljajo informacijske sisteme, ki jih da na voljo Komisija, in potrdijo pravice dostopa organov ali posameznikov, ki so pooblašeni za pošiljanje informacij. Poleg tega navedena uredba določa skupna načela, ki veljajo za informacijske sisteme, tako da zagotavljajo dolgoročno verodostojnost, celovitost in čitljivost dokumentov, ter zagotavlja zaščito osebnih podatkov.
- (2) V skladu z Uredbo (ES) št. 792/2009 je treba obveznost uporabe informacijskih sistemov v skladu z navedeno uredbo zagotoviti v uredbah, ki uvajajo posebne obveznosti sporočanja.
- (3) Komisija je razvila informacijski sistem, ki omogoča obdelavo dokumentov in postopkov v njenih notranjih delovnih postopkih in odnosih z organi, odgovornimi za skupno kmetijsko politiko.
- (4) Šteje se, da se nekatere obveznosti sporočanja zdaj lahko izpolnijo prek navedenega sistema v skladu z Uredbo (ES)

št. 792/2009, predvsem pa tiste iz uredb Komisije (ES) št. 2336/2003 z dne 30. decembra 2003 o uvedbi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 670/2003 o določitvi posebnih ukrepov glede trga z etanolom kmetijskega porekla ⁽³⁾, (ES) št. 341/2007 z dne 29. marca 2007 o odprtju in upravljanju tarifnih kvot in uvedbi sistema uvoznih dovoljenj in potrdil o poreklu za česen in nekatere druge kmetijske proizvode, uvožene iz tretjih držav ⁽⁴⁾, (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽⁵⁾ ter (ES) št. 376/2008 z dne 23. aprila 2008 o določitvi skupnih podrobnih pravil za uporabo sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj in potrdil o vnaprejšnji določitvi za kmetijske proizvode ⁽⁶⁾.

- (5) V uredbah (ES) št. 2336/2003 in (ES) št. 1580/2007 je primerno zahtevati, da obvestila vključujejo obvestila o ničnih zahtevkih. Poleg tega je treba zaradi jasnosti zagotoviti, da se v obvestilih o nadomestnih dovoljenjih v skladu z Uredbo (ES) št. 376/2008 poda tudi sklic na zaporedno številko nadomeščenega dovoljenja. Za učinkovito sporočanje prejetih informacij o nadomestnih dovoljenjih državam članicam s strani Komisije je treba zahtevati, da se te informacije sporočijo Komisiji takoj po izdaji dovoljenja. Prav tako zaradi jasnosti morajo biti informacije, ki jih je treba sporočiti v primerih višje sile, podrobno navedene.
- (6) Uredbe (ES) št. 2336/2003, (ES) št. 341/2007, (ES) št. 1580/2007 in (ES) št. 376/2008 je zato treba ustrezno spremeniti.
- (7) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 2336/2003 se spremeni:

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽²⁾ UL L 228, 1.9.2009, str. 3.⁽³⁾ UL L 346, 31.12.2003, str. 19.⁽⁴⁾ UL L 90, 30.3.2007, str. 12.⁽⁵⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.⁽⁶⁾ UL L 114, 26.4.2008, str. 3.

1. V prvem odstavku člena 3 se točke (a) do (f) nadomestijo z naslednjim:

„(a) v skladu s tretjim odstavkom člena 9 te uredbe četrtletni uvoz iz tretjih držav, razdeljen po oznaki kombinirane nomenklature in po poreklu, določen z uporabo oznak iz nomenklature držav in ozemelj za zunanjetrgovinsko statistiko Skupnosti, kot je določena z Uredbo Komisije (ES) št. 1779/2002 (*);

(b) v skladu s tretjim odstavkom člena 9 te uredbe četrtletni izvoz v tretje države, vključno z vsakim izvozom alkohola nekmetijskega porekla;

(c) četrtletna proizvodnja, razdeljena po proizvodu, iz katerega je pridobljen alkohol;

(d) količina, odstranjena v preteklem četrtletju, razdeljena po sektorjih uporabe;

(e) zaloge, ki jih imajo proizvajalci alkohola v svoji državi na koncu vsakega leta;

(f) predvidena proizvodnja za tekoče leto, dvakrat letno, pred 28. februarjem oziroma 31. avgustom;

(*) UL L 269, 5.10.2002, str. 6.“

2. Člen 4 se spremeni:

(a) V prvem odstavku se točki (b) in (c) nadomestita z naslednjim:

„(b) četrtletni uvoz iz tretjih držav;

(c) četrtletni izvoz v tretje države;“

(b) Tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Številke v obvestilih se izrazijo v hektolitrih čistega alkohola.“

3. Člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Obvestila Komisiji iz členov 3, 4 in 7 te uredbe se pošljejo v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 792/2009 (*).

Vsa obvestila vključujejo obvestila o ničnih zahtevkih.

Obvestila iz točk (a) in (b) prvega odstavka člena 3 se pošljejo le na zahtevo, ki jo Komisija pošlje državam članicam prek vzpostavljenega informacijskega sistema.

(*) UL L 228, 1.9.2009, str. 3.“

4. Priloge II do VIII se črtajo.

Člen 2

V členu 14 Uredbe (ES) št. 341/2007 se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

„Obvestila Komisiji v skladu s tem členom se pošljejo v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 792/2009 (*).

(*) UL L 228, 1.9.2009, str. 3.“

Člen 3

Člen 134 Uredbe (ES) št. 1580/2007 se spremeni:

1. Odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za uvozna dovoljenja, izdana v skladu s tem členom, se uporablja Uredba (ES) št. 376/2008.“

2. Odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Države članice obveščajo Komisijo vsako sredo najpozneje do 12. ure (po bruseljskem času), razčlenjeno po tretjih državah porekla, o količinah jabolk, za katere so bila v predhodnem tednu izdana uvozna dovoljenja, vključno z obvestili o ničnih zahtevkih.

Obvestila Komisiji v skladu s tem odstavkom se pošljejo v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 792/2009 (*).

(*) UL L 228, 1.9.2009, str. 3.“

Člen 4

Uredba (ES) št. 376/2008 se spremeni:

1. Člen 37 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 37

Ob izdaji nadomestnih dovoljenj, potrdil ali izpiskov države članice Komisiji nemudoma sporočijo:

(a) serijsko številko izdanih nadomestnih dovoljenj, potrdil ali izpiskov in serijsko številko nadomeščenih dovoljenj, potrdil ali izpiskov v skladu s členoma 35 in 36;

(b) vrsto in količino zadevnega blaga in stopnjo vnaprej določenega izvoznega nadomestila ali izvoznega prelevmana.

Komisija o tem obvesti druge države članice.“

2. V členu 40 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Države članice obvestijo Komisijo o primeru višje sile, ki so ga ugotovile, in zagotovijo naslednje informacije: vrsto zadevnega proizvoda z njegovo oznako KN, dejavnost (uvoz ali izvoz), zadevne količine in, glede na primer, razveljavitev dovoljenja ali podaljšanje roka veljavnosti dovoljenja z navedbo roka veljavnosti.

Komisija o tem obvesti druge države članice.“

3. Na koncu poglavja IV se doda naslednji člen 48a:

„Člen 48a

Obvestila Komisiji iz člena 14(5), člena 29(2), (3) in (4), člena 37, člena 40(6) in člena 47(3) te uredbe se pošljejo v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 792/2009 (*).

(*) UL L 228, 1.9.2009, str. 3.“

Člen 5

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. februarja 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. januarja 2010

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 75/2010**z dne 26. januarja 2010****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 27. januarja 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. januarja 2010

*Za Komisijo,
za predsednika po pooblastilu*

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	JO	73,2
	MA	73,3
	TN	116,4
	TR	108,9
	ZZ	93,0
0707 00 05	MA	78,1
	TR	128,9
	ZZ	103,5
0709 90 70	MA	136,3
	TR	129,5
	ZZ	132,9
0805 10 20	EG	48,5
	IL	54,1
	MA	53,5
	TN	53,5
	TR	54,8
	ZZ	52,9
0805 20 10	IL	191,1
	MA	75,7
	ZZ	133,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,7
	EG	69,7
	IL	72,0
	JM	106,6
	MA	91,0
	PK	46,5
	TR	87,4
	ZZ	75,4
0805 50 10	EG	71,2
	IL	88,7
	TR	70,1
	ZZ	76,7
0808 10 80	CA	75,7
	CL	60,5
	CN	72,0
	MK	24,7
	US	121,9
0808 20 50	ZZ	71,0
	CN	72,3
	US	115,4
	ZZ	93,9

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 76/2010**z dne 26. januarja 2010****o spremembi reprezentativnih cen in dodatnih uvoznih dajatev za nekatere proizvode v sektorju sladkorja, določenih z Uredbo (ES) št. 877/2009, za tržno leto 2009/10**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 951/2006 z dne 30. junija 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 glede trgovine s tretjimi državami v sektorju sladkorja ⁽²⁾ in zlasti drugega stavka drugega pododstavka člena 36(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Reprezentativne cene in dodatne uvozne dajatve za beli in surovi sladkor ter nekatere sirupe za tržno leto

2009/10 so bile določene z Uredbo Komisije (ES) št. 877/2009 ⁽³⁾. Navedene cene in dolžnosti so bile nazadnje spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 69/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Glede na podatke, ki so trenutno na voljo Komisiji, je treba navedene cene in dajatve spremeniti v skladu s pravili in postopki iz Uredbe (ES) št. 951/2006 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Reprezentativne cene in dodatne uvozne dajatve za proizvode iz člena 36 Uredbe (ES) št. 951/2006, določene z Uredbo (ES) št. 877/2009 za tržno leto 2009/10, se spremenijo v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 27. januarja 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. januarja 2010

*Za Komisijo,
za predsednika po pooblastilu*

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 178, 1.7.2006, str. 24.

⁽³⁾ UL L 253, 25.9.2009, str. 3.

⁽⁴⁾ UL L 19, 23.1.2010, str. 3.

PRILOGA

Spremenjene reprezentativne cene in dodatne uvozne dajatve za beli in surovi sladkor ter proizvode z oznako KN 1702 90 95, ki se uporabljajo od 27. januarja 2010

(EUR)

Oznaka KN	Reprezentativna cena na 100 kg neto zadevnega proizvoda	Dodatna uvozna dajatev na 100 kg neto zadevnega proizvoda
1701 11 10 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	49,07	0,18
1701 12 10 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	53,94	1,29
1701 99 10 ⁽²⁾	53,94	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,94	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,54	0,20

⁽¹⁾ Določitev za standardno kakovost, kot je določena v točki III Priloge IV k Uredbi (ES) št. 1234/2007.⁽²⁾ Določitev za standardno kakovost, kot je določena v točki II Priloge IV k Uredbi (ES) št. 1234/2007.⁽³⁾ Določitev na 1 % vsebnosti saharoze.

IV

(Akti, sprejeti pred 1. decembrom 2009 v skladu s Pogodbo ES, Pogodbo EU in Pogodbo Euratom)

SKLEP SVETA

z dne 26. novembra 2009

o sklenitvi Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov s strani Evropske skupnosti

(2010/48/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 13 in 95 v povezavi z drugim stavkom prvega odstavka člena 300(2) in prvim pododstavkom člena 300(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je maja 2004 pooblastil Komisijo za vodenje pogajanj v imenu Evropske skupnosti v zvezi s Konvencijo Združenih narodov o varstvu in spodbujanju pravic in dostojanstva invalidov (v nadaljnjem besedilu: konvencija ZN).

(2) Konvencijo ZN je 13. decembra 2006 sprejela Generalna skupščina Združenih narodov, veljati pa je začela 3. maja 2008.

(3) Konvencija ZN je bila 30. marca 2007 podpisana v imenu Skupnosti s pridržkom njene morebitne poznejše sklenitve.

(4) Konvencija ZN je pomemben in učinkovit nosilec spodbujanja in varovanja pravic invalidov v Evropski uniji, ki mu Skupnost in njene države članice pripisujejo zelo velik pomen.

(5) Konvencijo ZN bi bilo zato treba čim prej odobriti v imenu Skupnosti.

(6) Takšno odobritev pa bi moral spremljati pridržek Evropske skupnosti glede prvega odstavka 27. člena Konvencije ZN z navedbo, da Skupnost sklepa konvencijo ZN brez poseganja v zakonito pravico Skupnosti iz člena 3(4) Direktive Sveta 2000/78/ES ⁽²⁾, na podlagi katere državam članicam ni treba uporabljati načela enakega obravnavanja v primeru invalidnosti, ko gre za oborožene sile.

(7) Za področja, ki jih ureja konvencija ZN, so pristojne Skupnost in njene države članice. Zato bi morale Skupnost in države članice postati pogodbenice Konvencije, s čimer bi lahko skupaj izpolnjevale v konvenciji ZN določene obveznosti, v primerih mešane pristojnosti pa usklajeno uveljavljale pravice, ki jim jih podeljuje konvencija.

(8) Skupnost bi morala pri deponiranju listine o uradni potrditvi deponirati tudi izjavo na podlagi prvega odstavka 44. člena konvencije, ki podrobno določa vprašanja, ki jih ureja konvencija, v katerih so države članice svojo pristojnost prenesle na Skupnost –

SKLENIL:

Člen 1

1. Konvencija ZN o pravicah invalidov se odobri v imenu Skupnosti ob upoštevanju pridržka glede prvega odstavka 27. člena konvencije.

2. Besedilo konvencije ZN je priloženo v Prilogi I k temu sklepu.

Besedilo pridržka je navedeno v Prilogi III k temu sklepu.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 27. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

Člen 2

1. Predsednik Sveta je pooblaščen, da imenuje osebo(-e), pooblaščen(-e), da v imenu Evropske skupnosti deponira listine o uradni potrditvi konvencije pri generalnem sekretarju Združenih narodov v skladu z 41. in 43. členom konvencije ZN.

2. Imenovana(-e) oseba(-e) pri deponiranju listine o uradni potrditvi v skladu s prvim odstavkom 44. člena konvencije deponira(-jo) izjavo o pristojnosti iz Priloge II k temu sklepu in pridržek iz Priloge III k temu sklepu.

Člen 3

V zvezi z zadevami, ki so v pristojnosti Skupnosti, in brez poseganja v pristojnosti držav članic je Komisija organ za stike, pristojen za zadeve, ki se nanašajo na izvajanje konvencije ZN, v skladu s prvim odstavkom 33. člena konvencije ZN. Podrobnosti delovanja organa za stike v tem okviru se določijo v kodeksu ravnanja pred deponiranjem listine o uradni potrditvi v imenu Skupnosti.

Člen 4

1. Komisija v zadevah, ki so v izključni pristojnosti Skupnosti, zastopa Skupnost na zasedanjih organov, ustanovljenih s konvencijo ZN, zlasti na konferenci pogodbenic iz 40. člena konvencije, in ukrepa v njenem imenu v zvezi z zadevami, ki so v pristojnosti teh organov.

2. V zvezi z zadevami, ki so v deljeni pristojnosti Skupnosti in držav članic, Komisija in države članice vnaprej sprejmejo ustrezne dogovore o zastopanju stališča Skupnosti na zasedanjih organov, ustanovljenih s konvencijo ZN. Podrobnosti tega zastopanja se določijo v kodeksu ravnanja, ki ga je treba sprejeti pred deponiranjem listine o uradni potrditvi v imenu Skupnosti.

3. Komisija in države članice na zasedanjih iz odstavkov 1 in 2 tesno sodelujejo ter se po potrebi predhodno posvetujejo z drugimi zadevnimi institucijami Skupnosti, zlasti kar zadeva vprašanja spremljanja, poročanja in način glasovanja. V kodeksu ravnanja iz odstavka 2 bo obravnavan tudi dogovor v zvezi z zagotavljanjem tesnega sodelovanja.

Člen 5

Ta sklep se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 26. novembra 2009

Za Svet

Predsednik

J. BJÖRKLUND

PRILOGA I

KONVENCIJA O PRAVICAH INVALIDOV

Preambula

DRŽAVE POGODBENICE TE KONVENCIJE SO SE –

- (a) ob sklicevanju na načela Ustanovne listine Združenih narodov, ki priznavajo, da so prirojeno dostojanstvo in vrednost ter enake in neodtujljive pravice vseh članov človeške družbe temelj svobode, pravičnosti in miru na svetu;
- (b) ob priznavanju, da so Združeni narodi v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah in mednarodnih paktih o človekovih pravicah razglasili, da so pravice in svoboščine, določene s temi akti, enake za vse;
- (c) v potrditev univerzalnosti, nedeljivosti in medsebojne odvisnosti vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter potrebe, da se njihovo polno uživanje zagotovi invalidom brez diskriminacije;
- (d) ob sklicevanju na Mednarodni pakt o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, Mednarodni pakt o državljskih in političnih pravicah, Mednarodno konvencijo o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije, Konvencijo o odpravi vseh oblik diskriminacije proti ženskam, Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju, Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah in Mednarodno konvencijo o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin;
- (e) ob priznavanju, da je invalidnost razvijajoči se koncept in posledica medsebojnega sodelovanja med invalidi ter ovirami zaradi stališč v družbi in ovirami v okolju, ki preprečujejo, da bi invalidi pod enakimi pogoji kakor drugi polno in učinkovito sodelovali v družbi;
- (f) ob priznavanju pomena načel in smernic politike Svetovnega akcijskega programa za invalide in Standardnih pravil za izenačevanje možnosti invalidov pri spodbujanju, oblikovanju in vrednotenju usmeritev, načrtov, programov in akcij za nadaljnje izenačevanje možnosti invalidov na državni, regionalni in mednarodni ravni;
- (g) ob poudarjanju pomembnosti vključevanja invalidskih vsebin kot sestavni del strategij trajnostnega razvoja;
- (h) ob hkratnem priznavanju, da pomeni diskriminacija posameznika zaradi invalidnosti kršitev prirojenega človekovega dostojanstva in vrednosti;
- (i) ob priznavanju različnosti invalidov;
- (j) ob priznavanju, da je treba spodbujati in varovati človekove pravice vseh invalidov, tudi tistih, ki potrebujejo večjo podporo;
- (k) zaskrbljene, ker se invalidi po vsem svetu kljub različnim dokumentom in ukrepanju še vedno spoprijemajo z ovirami pri enakopravnem vključevanju v družbo in s kršitvami človekovih pravic;
- (l) ob priznavanju pomena mednarodnega sodelovanja za izboljšanje življenjskih razmer invalidov v vseh državah, zlasti tistih v razvoju;
- (m) ob priznavanju dragocenega obstoječega in morebitnega prispevka invalidov k splošni blaginji in raznovrstnosti njihovih skupnosti ter ob spoznanju, da bo spodbujanje polnega uživanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin invalidov ter njihovega polnega sodelovanja privedlo do močnejšega občutka pripadnosti in pomembnega napredka pri človeškem, socialnem in gospodarskem razvoju družbe in izkoreninjenju revščine;
- (n) ob priznavanju pomena samostojnosti invalidov in njihove neodvisnosti kot posameznikov vključno s svobodo lastne izbire;
- (o) ob upoštevanju, da bi morali invalidi imeti možnost dejavno sodelovati v postopkih odločanja o usmeritvah in programih vključno s tistimi, ki se nanašajo neposredno nanje;
- (p) zaskrbljene zaradi težkih razmer, s katerimi se spoprijemajo invalidi, ki so žrtve mnogovrstnih ali hudih oblik diskriminacije zaradi rase, barve, spola, jezika, vere, političnega ali drugega prepričanja, nacionalnega, etničnega ali socialnega izvora, lastnine, rojstva, starosti ali druge okoliščine;

- (q) ob zavedanju, da so invalidne ženske in deklice pogosto v večji nevarnosti, da doma in zunaj doma postanejo žrtve nasilja, poškodb ali zlorabe, zanemarjanja ali malomarnega in grdega ravnanja ali izkoriščanja;
- (r) ob priznavanju, da bi morali invalidni otroci polno in enako kakor drugi otroci uživati vse človekove pravice in temeljne svoboščine ter ob sklicevanju na obveznosti, ki so jih v ta namen prevzele države pogodbenice Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah;
- (s) ob poudarjanju nujnosti vključitve vidika spolov v vsa prizadevanja, da se invalidom omogoči polno uživanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin;
- (t) ob poudarjanju dejstva, da večina invalidov živi v revščini, in ob priznavanju nujnosti po obravnavanju njenega negativnega vpliva na invalide;
- (u) ob upoštevanju, da sta mir in varnost, ki temeljita na polnem spoštovanju ciljev in načel Ustanovne listine Združenih narodov ter upoštevanju veljavnih listin o človekovih pravicah, nujno potrebna za popolno zaščito invalidov, zlasti med oboroženimi spopadi in tujo zasedbo;
- (v) ob priznavanju pomena dostopnosti do fizičnega, socialnega, ekonomskega in kulturnega okolja, zdravja in izobraževanja ter informacij in komunikacij pri omogočanju invalidom, da polno uživajo vse človekove pravice in temeljne svoboščine;
- (w) ob zavedanju, da je posameznik, ki ima obveznosti do drugih ljudi in skupnosti, ki ji pripada, zavezan k spodbujanju in spoštovanju pravic iz Mednarodne listine o človekovih pravicah;
- (x) prepričane, da morata družba in država varovati družino, ki je naravna in osnovna družbena skupnost, ter da je treba invalidom in njihovim družinskim članom zagotoviti potrebno varstvo in pomoč, ki naj družinam omogoči prispevati k polnemu in enakopravnemu uživanju pravic invalidov;
- (y) prepričane, da bo splošna in celovita mednarodna konvencija, ki spodbuja in varuje pravice ter dostojanstvo invalidov, pomembno prispevala k odpravi očitne socialne prikrajšanosti invalidov ter spodbudila njihove enake možnosti pri sodelovanju na civilnem, političnem, gospodarskem, socialnem in kulturnem področju v državah v razvoju in razvitih državah –

DOGOVORILE:

Člen 1

Namen

Namen te konvencije je spodbujati, varovati in invalidom zagotavljati polno in enakopravno uživanje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter spodbujati spoštovanje njihovega prirojenega dostojanstva.

Invalidi so ljudje z dolgotrajnimi telesnimi, duševnimi, intelektualnimi ali senzoričnimi okvarami, ki jih v povezavi z različnimi ovirami lahko omejujejo, da bi enako kot drugi polno in učinkovito sodelovali v družbi.

Člen 2

Pomen izrazov

V tej konvenciji:

„komunikacija“ vključuje jezike, prikaz besedila, brajico, taktilno sporazumevanje, veliki tisk, dostopne multimedije ter pisani, zvočni in običajni jezik, človeškega bralca ter povečevalne in alternativne načine, sredstva in oblike zapisa sporočila skupaj z dostopno informacijsko in komunikacijsko tehnologijo;

„jezik“ vključuje govorne in znakovne jezike ter druge oblike negovorjenih jezikov;

„diskriminacija zaradi invalidnosti“ pomeni vsako razlikovanje, izključevanje ali omejevanje zaradi invalidnosti z namenom ali posledico zmanjšanja ali izničenja enakopravnega priznavanja, uživanja ali uresničevanja vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin na političnem, gospodarskem, socialnem, kulturnem, civilnem ali drugem področju. Vključuje vse oblike diskriminacije, tudi odklonitev primerne prilagoditve;

„primerna prilagoditev“ pomeni potrebne in primerne spremembe ter prilagoditve, ki ne nalagajo nesorazmernega ali nepotrebnega bremena, kadar so v posameznem primeru potrebne, da se invalidom na enaki podlagi kot drugim zagotovi uživanje ali uresničevanje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin;

„univerzalno oblikovanje“ pomeni oblikovanje proizvodov, okolja, programov in storitev, ki je čim bolj uporabno za vse ljudi, ne da bi ga bilo treba prilagajati ali posebej načrtovati. „Univerzalno oblikovanje“ ne izključuje podpornih pripomočkov in tehnologij za posamezne skupine invalidov, kadar je to potrebno.

Člen 3

Splošna načela

Splošna načela te konvencije so:

- (a) spoštovanje prirojenega dostojanstva, osebne samostojnosti, ki vključuje svobodo izbire, in neodvisnost posameznikov;
- (b) nediskriminacija;
- (c) polno in učinkovito sodelovanje in vključenost v družbo;
- (d) spoštovanje različnosti in sprejemanje invalidov kot dela človekove raznolikosti in humanosti;
- (e) enakost možnosti;
- (f) dostopnost;
- (g) enake možnosti za moške in ženske;
- (h) spoštovanje razvojnih sposobnosti invalidnih otrok ter spoštovanje pravice invalidnih otrok do ohranitve njihove identitete.

Člen 4

Splošne obveznosti

1. Države pogodbenice se zavezujejo, da bodo zagotovile in spodbujale polno uresničevanje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin za vse invalide brez kakršne koli diskriminacije zaradi invalidnosti. Zavezujejo se, da:

- (a) bodo sprejele ustrezne zakonodajne, upravne in druge ukrepe za uresničevanje pravic, ki jih priznava ta konvencija;
- (b) bodo sprejele ustrezne ukrepe, tudi zakonodajne, za spremembo ali odpravo veljavnih zakonov, predpisov, navad in ravnanj, ki so diskriminacijski do invalidov;
- (c) bodo upoštevale varovanje in spodbujanje človekovih pravic invalidov v vseh usmeritvah in programih;
- (d) se bodo vzdržale vsakega dejanja ali ravnanja, ki je v nasprotju s to konvencijo, ter zagotovile, da javne oblasti in institucije delujejo v skladu s to konvencijo;
- (e) bodo sprejele vse ustrezne ukrepe za odpravo diskriminacije zaradi invalidnosti, ki jo izvajajo posamezniki, organizacije ali zasebna podjetja;
- (f) bodo izvajale ali spodbujale raziskave in razvoj univerzalno oblikovanih dobrin, storitev, opreme in sredstev, kot opredeljuje 2. člen te konvencije, ki bodo ustrezali posebnim potrebam invalidov, da bi bile potrebne čim manjše prilagoditve z najmanjšimi stroški za potrebe invalidov in da bodo spodbujale njihovo dostopnost in uporabo ter univerzalno oblikovanje pri pripravljanju standardov in smernic;
- (g) bodo izvajale ali spodbujale raziskave in razvoj ter povečale dostopnost in uporabo novih tehnologij vključno z informacijskimi in komunikacijskimi tehnologijami, pripomočkov za gibanje, tehničnih pripomočkov ter podpornih tehnologij, primernih za invalide, pri čemer bodo dajale prednost tehnologijam po sprejemljivih cenah;

- (h) bodo invalidom zagotavljale dostopne informacije o pripomočkih za gibanje, tehničnih pripomočkih ter podpornih tehnologijah vključno z novimi tehnologijami in o drugih oblikah pomoči, podpornih storitvah in sredstvih;
- (i) bodo spodbujale izobraževanje strokovnjakov in osebja, ki delajo z invalidi, o pravicah, priznanih v tej konvenciji, da bodo bolje zagotavljali pomoč in storitve, zajamčene s temi pravicami.
2. Glede ekonomskih, socialnih in kulturnih pravic se vsaka država pogodbenica zavezuje sprejeti največ možnih ukrepov v okviru razpoložljivih sredstev in po potrebi mednarodnega sodelovanja, da se postopno dosega popolno uresničevanje teh pravic brez poseganja v tiste obveznosti iz te konvencije, ki so po mednarodnem pravu takoj veljavne.
3. Pri pripravljanju in izvajanju zakonodaje in usmeritev za izvajanje te konvencije in pri drugih postopkih odločanja, ki se nanašajo na invalide, se države pogodbenice temeljito posvetujejo z invalidi, tudi invalidnimi otroki, ter jih dejavno vključujejo prek njihovih reprezentativnih invalidskih organizacij.
4. Nobena določba te konvencije ne vpliva na določbe v zakonodaji države pogodbenice ali v mednarodnem pravu, ki velja v tej državi pogodbenici, kadar so ugodnejše za uresničevanje pravic invalidov. Dejstvo, da ta konvencija ne priznava neke pravice ali svoboščine ali jo priznava v manjši meri, ni razlog za omejevanje ali odstopanje od katere koli človekove pravice in temeljne svoboščine, priznane ali veljavne po zakonu, konvencijah, predpisih ali običajih v kateri od držav pogodbenic te konvencije.
5. Določbe te konvencije veljajo brez omejitev ali izjem za vse dele zveznih držav.

Člen 5

Enakost in nediskriminacija

1. Države pogodbenice priznavajo, da so vsi ljudje enaki pred zakonom in da so brez diskriminacije upravičeni do enakega pravnega varstva in zakonskih ugodnosti.
2. Države pogodbenice prepovejo vsako diskriminacijo zaradi invalidnosti ter zagotovijo invalidom enako in učinkovito pravno varstvo pred diskriminacijo ne glede na okoliščine.
3. Za spodbujanje enakosti in odpravo diskriminacije države pogodbenice sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev primernih prilagoditev.
4. Posebni ukrepi, potrebni za spodbujanje ali doseganje dejanske enakosti invalidov, se ne štejejo za diskriminacijo po tej konvenciji.

Člen 6

Invalidne ženske

1. Države pogodbenice priznavajo, da so invalidne ženske in deklice žrtve različnih vrst diskriminacije, in glede na to sprejmejo ukrepe, s katerimi jim zagotovijo polno in enako uživanje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
2. Države pogodbenice sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev celovitega razvoja, napredka in krepite vloge in položaja žensk, da jim zagotovijo uresničevanje in uživanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin po tej konvenciji.

Člen 7

Invalidni otroci

1. Države pogodbenice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi invalidnim otrokom zagotovijo, da enako kot drugi otroci uživajo vse človekove pravice in temeljne svoboščine.
2. Pri vseh dejavnostih v zvezi z invalidnimi otroki mora biti poglobljena skrb otrokova korist.
3. Države pogodbenice zagotovijo, da imajo invalidni otroci enako kot drugi pravico svobodno izraziti svoje mnenje o vsem, kar jih zadeva, pri čemer se njihova mnenja upoštevajo glede na njihovo starost in zrelost, prav tako jim glede na njihovo invalidnost in starost priskrbijo primerno pomoč za uresničevanje teh pravic.

Člen 8

Ozaveščanje

1. Države pogodbenice se zavezujejo, da bodo sprejele takojšnje, učinkovite in primerne ukrepe za:
 - (a) ozaveščanje celotne družbe, tudi na ravni družine, o invalidih in spodbujanje spoštovanja njihovih pravic in dostojanstva;
 - (b) boj proti stereotipom, predsodkom in škodljivim ravnanjem v zvezi z invalidi na vseh področjih življenja, tudi s tistimi, povezanimi s spolom in starostjo;
 - (c) spodbujanje vedenja o sposobnostih in prispevanju invalidov.
2. Ti ukrepi zajemajo:
 - (a) spodbujanje in izvajanje učinkovitih akcij ozaveščanja javnosti, katerih namen je:
 - (i) razvijanje dovzetnosti za pravice invalidov;
 - (ii) spodbujanje pozitivnega dojemanja in večje družbene ozaveščenosti o invalidih;
 - (iii) spodbujanje priznavanja spretnosti in znanja, odlik in sposobnosti invalidov ter njihovega prispevka na delovnem mestu in na trgu dela;
 - (b) krepitev spoštljivega odnosa do pravic invalidov na vseh ravneh izobraževalnega sistema, tudi med otroki v zgodnji dobi;
 - (c) podporo vsem organom v medijih, da ustvarjajo podobo o invalidih skladno z namenom te konvencije;
 - (d) spodbujanje izobraževalnih programov za ozaveščanje o invalidih in njihovih pravicah.

Člen 9

Dostopnost

1. Da države pogodbenice invalidom omogočijo neodvisno življenje in polno sodelovanje na vseh področjih življenja, sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi invalidom zagotovijo, da imajo enako kot drugi dostop do fizičnega okolja, prevoza, informacij in komunikacij, vključno z informacijskimi in komunikacijskimi tehnologijami in sistemi, ter do drugih objektov, naprav in storitev, ki so namenjene javnosti ali se zanjo opravljajo v mestu in na podeželju. Ti ukrepi, ki zajemajo prepoznavanje in odpravljanje ovir pri dostopnosti, se med drugim nanašajo na:
 - (a) stavbe, ceste, prevozna sredstva ter druge notranje in zunanje prilagoditve ter opremo, tudi v šolah, stanovanjskih zgradbah, zdravstvenih ustanovah in na delovnih mestih;
 - (b) informacijske, komunikacijske in druge storitve, tudi elektronske storitve in pomoč v nujnih primerih.
2. Države pogodbenice sprejmejo tudi ustrezne ukrepe, s katerimi:
 - (a) razvijajo, širijo in spremljajo uveljavljanje minimalnih standardov in smernic za dostopnost objektov, naprav in storitev, ki so namenjeni javnosti ali se zanjo opravljajo;
 - (b) zagotovijo, da zasebni subjekti, ki ponujajo objekte, naprave in storitve, ki so namenjeni javnosti ali se zanjo opravljajo, upoštevajo vse vidike njihove dostopnosti za invalide;
 - (c) omogočijo izobraževanje vseh, ki jih zadeva urejanje dostopnosti, s katero se srečujejo invalidi;
 - (d) v javnih zgradbah in drugje zagotovijo oznake v brajici ter v lahko čitljivi in razumljivi obliki;
 - (e) zagotovijo pomoč človeka ali živali in posrednike, tudi vodnike, bralce in poklicne tolmače za znakovni jezik, s čimer olajšajo dostop do zgradb in drugih javnih objektov, površin in naprav;

- (f) spodbujajo druge primerne oblike pomoči in podpore, ki invalidom zagotavljajo dostop do informacij;
- (g) spodbujajo dostop invalidov do novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter sistemov, vključno z internetom;
- (h) spodbujajo oblikovanje, razvoj, proizvodnjo in razširjanje dostopnih informacijskih in komunikacijskih tehnologij in sistemov v zgodnji razvojni fazi, da so stroški tehnologij in sistemov čim nižji.

Člen 10

Pravica do življenja

Države pogodbenice znova potrjujejo, da je vsakemu človeku prirojena pravica do življenja, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da invalidom enako kot drugim zagotovijo učinkovito uživanje te pravice.

Člen 11

Nevarne razmere in humanitarne krize

V skladu z obveznostmi po mednarodnem pravu, tudi po mednarodnem humanitarnem pravu in mednarodnem pravu o človekovih pravicah, sprejmejo države pogodbenice vse potrebne ukrepe za zagotovitev varstva in varnosti invalidov v nevarnih razmerah, ki vključujejo tudi oborožene spopade, humanitarne krize in naravne nesreče.

Člen 12

Enakost pred zakonom

1. Države pogodbenice ponovno potrjujejo, da se invalidom povsod priznava pravica biti pravna osebnost.
2. Države pogodbenice invalidom priznavajo pravno sposobnost na vseh področjih življenja enako kot drugim.
3. Države pogodbenice sprejmejo ustrezne ukrepe, da invalidom zagotovijo dostop do pomoči, ki jo potrebujejo pri uveljavljanju pravne sposobnosti.
4. Države pogodbenice zagotovijo, da vsi ukrepi za uveljavljanje pravne sposobnosti predvidevajo primerne in učinkovite zaščitne ukrepe, da se preprečijo zlorabe v skladu z mednarodnim pravom o človekovih pravicah. Zaščitni ukrepi zagotavljajo, da ukrepi, povezani z uveljavljanjem pravne sposobnosti, upoštevajo pravice, voljo in izbiro posameznika in ne povzročajo nasprotja interesov ter nedovoljenega vplivanja, so sorazmerni in prilagojeni posameznikovemu položaju, se uporabljajo čim krajši čas in jih pristojni, neodvisni in nepristranski organ ali sodni organ redno preverja. Zaščitni ukrepi so sorazmerni s stopnjo, do katere vplivajo na pravice in koristi posameznika.
5. Ob upoštevanju tega člena države pogodbenice sprejmejo primerne in učinkovite ukrepe, da invalidom zagotovijo enako pravico do posedovanja in dedovanja lastnine, upravljanja lastnih finančnih zadev in enakega dostopa do bančnih posojil, hipotek in drugih oblik finančnih posojil, ter da njihova lastnina ni samovoljno odtujena.

Člen 13

Dostop do sodnega varstva

1. Države pogodbenice zagotovijo invalidom, da imajo enako kot drugi dostop do sodnega varstva, med drugim tako, da zagotovijo postopkovne in starosti primerne prilagoditve, ki jim omogočijo, da učinkovito sodelujejo kot neposredni ali posredni udeleženci, tudi kot priče, v vseh pravnih postopkih, tudi na preiskovalni in drugih predhodnih stopnjah.
2. Za zagotovitev učinkovitega dostopa invalidov do sodnega varstva države pogodbenice spodbujajo ustrezno izobraževanje vseh, ki delujejo v sodstvu, vključno s policijskim in zaporniškim osebjem.

Člen 14

Osebnostna svoboda in varnost

1. Države pogodbenice zagotavljajo, da invalidi enako kot drugi:
 - (a) uživajo pravico do osebne svobode in varnosti;

- (b) da jim ni nezakonito ali samovoljno odvzeta prostost, da je vsak odvzem prostosti v skladu z zakonom in da invalidnost v nobenem primeru ni razlog za odvzem prostosti.

2. Države pogodbenice zagotovijo, da je invalidom, če jim je odvzeta prostost v kakršnem koli postopku, zagotovljeno enako varstvo pravic po mednarodnem pravu o človekovih pravicah kot drugim ter da se z njimi ravna v skladu s cilji in načeli te konvencije, vključno z zagotavljanjem primernih prilagoditev.

Člen 15

Prepoved mučenja, krutega, nečloveškega, ponižujočega ravnanja ali kaznovanja

1. Mučenje, kruto, nečloveško, ponižujoče ravnanje ali kaznovanje kogar koli je prepovedano. Zlasti se na posamezniku brez njegovega svobodnega soglasja ne smejo opravljati medicinski ali znanstveni poskusi.

2. Države pogodbenice sprejmejo vse učinkovite zakonodajne, upravne, sodne ali druge ukrepe, s katerimi invalidom enako kot drugim zagotavljajo, da niso izpostavljeni mučenju, krutemu, nečloveškemu, ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju.

Člen 16

Prepoved izkoriščanja, nasilja in zlorabe

1. Države pogodbenice sprejmejo vse ustrezne zakonodajne, upravne, družbene, izobraževalne in druge ukrepe, s katerimi invalide doma in zunaj doma zavarujejo pred vsemi oblikami izkoriščanja, nasilja in zlorabe, tudi tistimi, ki so povezane s spolom.

2. Države pogodbenice sprejmejo tudi vse ustrezne ukrepe za preprečevanje vseh oblik izkoriščanja, nasilja in zlorabe, tako da med drugim zagotovijo spolu in starosti primerne oblike pomoči in podpore invalidom, njihovim družinam in negovalcem, tudi z obveščanjem in izobraževanjem o tem, kako se izogniti, prepoznati in prijaviti primere izkoriščanja, nasilja in zlorabe. Države pogodbenice zagotavljajo, da so te varstvene storitve primerne starosti, spolu in vrsti invalidnosti.

3. Za preprečevanje vseh oblik izkoriščanja, nasilja in zlorabe države pogodbenice zagotavljajo, da vse objekte in naprave ter programe, namenjene invalidom, učinkovito nadzorujejo neodvisni organi.

4. Države pogodbenice sprejmejo vse ustrezne ukrepe za spodbujanje telesnega, kognitivnega in psihičnega okrevanja, rehabilitacije in družbene reintegracije invalidov, ki so bili žrtve kakršne koli oblike izkoriščanja, nasilja ali zlorabe, tudi z zagotavljanjem varstvenih storitev. Okrevanje in reintegracija potekata v okolju, ki spodbuja zdravje, dobro počutje, samospoštovanje, dostojanstvo in samostojnost posameznika ter upošteva posebne potrebe, povezane s spolom in starostjo.

5. Države pogodbenice sprejmejo učinkovito zakonodajo in usmeritve, vključno s posebno zakonodajo in usmeritvami za ženske in otroke, s čimer zagotovijo odkrivanje, preiskovanje in po potrebi sodno preganjanje primerov izkoriščanja in zlorabe invalidov ter nasilja nad njimi.

Člen 17

Varovanje osebne integritete

Vsak invalid ima enako kot drugi pravico do spoštovanja telesne in duševne integritete.

Člen 18

Pravica do svobode gibanja in državljanstva

1. Države pogodbenice priznavajo invalidom pravico do svobode gibanja, svobode pri izbiri prebivališča in državljanstva ter invalidom enako kot drugim zagotavljajo:

(a) pravico pridobiti in spremeniti državljanstvo ter pravico, da jim državljanstva ne odvzamejo samovoljno ali zaradi invalidnosti;

(b) da jim zaradi invalidnosti ni odvzeta sposobnost pridobivanja, posedovanja in uporabe dokumentov o državljanstvu, drugih osebnih dokumentov za izkazovanje istovetnosti ali ustreznih postopkov, kot je imigracijski postopek, za lažje uresničevanje pravice do svobode gibanja;

(c) da lahko svobodno zapustijo vsako državo, tudi lastno;

(d) da jim samovoljno ali zaradi invalidnosti ne odvzamejo pravice do vstopa v lastno državo.

2. Invalidni otroci morajo biti takoj po rojstvu vpisani v rojstno matično knjigo in imajo od rojstva pravico do imena, pravico pridobiti državljanstvo in po možnosti pravico, da poznajo svoje starše in da ti skrbijo zanje.

Člen 19

Samostojno življenje in vključenost v skupnost

Države pogodbenice te konvencije priznavajo enako pravico vsem invalidom, da živijo v skupnosti in enako kot drugi odločajo ter sprejemajo učinkovite in ustrezne ukrepe, ki jim omogočajo polno uživanje te pravice ter polno vključenost v skupnost in sodelovanje v njej, ter zagotavljajo, da:

- (a) imajo invalidi enako kot drugi možnost izbrati stalno prebivališče in se odločiti, kje in s kom bodo živeli in jim ni treba bivati v posebnem okolju;
- (b) imajo invalidi dostop do različnih storitev na domu ter bivalnih in drugih podpornih storitev v skupnosti, vključno z osebno pomočjo, potrebno za življenje in vključitev v skupnost ter za preprečevanje osamljenosti ali izločevanja iz skupnosti;
- (c) so storitve v skupnosti ter objekti in naprave, ki so namenjeni vsem prebivalcem, enako dostopni invalidom in se prilagajajo njihovim potrebam.

Člen 20

Osebna mobilnost

Države pogodbenice sprejmejo učinkovite ukrepe, s katerimi invalidom zagotavljajo največjo mogočo samostojno osebno mobilnost, kar vključuje:

- (a) omogočanje osebne mobilnosti invalidov na način in ob času, ki ju sami izberejo, ter po sprejemljivi ceni;
- (b) omogočanje dostopa invalidom do kakovostnih pripomočkov za gibanje, tehničnih pripomočkov, podpornih tehnologij in oblik pomoči človeka ali živali ter posrednikov, tudi tako, ki je na razpolago po sprejemljivi ceni;
- (c) usposabljanje invalidov in strokovnjakov, ki delajo z njimi, za pridobivanje spretnosti za mobilnost;
- (d) spodbujanje proizvajalcev pripomočkov za gibanje, tehničnih pripomočkov in podpornih tehnologij, da upoštevajo vse vidike mobilnosti invalidov.

Člen 21

Svoboda izražanja in mnenja ter dostop do informacij

Države pogodbenice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, da invalidom zagotavljajo uresničevanje pravice do svobodnega izražanja in mnenja, vključno s pravico, da enako kot drugi pridobivajo, sprejemajo ter sporočajo informacije in vsebine s katero koli obliko sporočanja po lastni izbiri iz 2. člena te konvencije, tako da:

- (a) zagotavljajo informacije, namenjene javnosti, invalidom v njim dostopnih oblikah zapisa in tehnologijah, ki ustrezajo različnim vrstam invalidnosti, pravočasno in brez dodatnih stroškov;
- (b) pri uradnih opravilih sprejemajo in omogočajo uporabo znakovnih jezikov, brajice, povečevalnih in alternativnih načinov sporočanja ter vseh drugih dostopnih sredstev, načinov in oblik zapisa sporočila po izbiri invalida;
- (c) spodbujajo zasebne subjekte, ki ponujajo storitve, namenjene javnosti, tudi po internetu, da zagotavljajo informacije in storitve v oblikah zapisa, ki so invalidom dostopne in prijazne;
- (d) spodbujajo javna občila, tudi ponudnike informacij po internetu, da svoje storitve oblikujejo tako, da so dostopne invalidom;
- (e) priznavajo in spodbujajo uporabo znakovnih jezikov.

Člen 22

Spoštovanje zasebnosti

1. Ne glede na kraj prebivališča ali življenjske okoliščine invalidi ne smejo biti izpostavljeni samovoljnemu ali nezakonitemu vmešavanju v svojo zasebnost, družino, dom ali dopisovanje in druge vrste komunikacij ali nezakonitim napadom na svojo čast in ugled. Invalidi imajo pravico do pravnega varstva pred takimi vmešavanjem ali napadi.
2. Države pogodbenice varujejo invalidom osebne in zdravstvene podatke ter podatke o rehabilitaciji enako kot drugim.

Člen 23

Spoštovanje doma in družine

1. Države pogodbenice sprejmejo učinkovite in ustrezne ukrepe za odpravo diskriminacije invalidov pri vseh zadevah v zvezi z zakonsko zvezo, družino, starševstvom in sorodstvenimi ter drugimi odnosi enako kot za druge, da zagotovijo:
 - (a) vsem invalidom, ki so dovolj stari za poroko, pravico do sklenitve zakonske zveze in da si ustvarijo družino na podlagi svobodne in polne privolitve bodočih zakoncev;
 - (b) pravico do svobodnega in odgovornega odločanja o številu otrok in starostni razliki med njimi, dostop do starosti primernih informacij in izobraževanja o načrtovanju in ustvarjanju družine ter potrebna sredstva za uresničevanje teh pravic;
 - (c) invalidom, tudi otrokom, enako kot drugim ohranitev plodnosti.
2. Države pogodbenice zagotavljajo pravice in odgovornosti invalidov glede skrbništva, varuštva, skrbništva nad premoženjem in posvojitve otrok ali podobnih institutov, če obstajajo v notranji zakonodaji; v vseh primerih je najpomembnejša otrokova korist. Države pogodbenice zagotavljajo invalidom ustrezno pomoč pri starševski skrbi za otroka.
3. Države pogodbenice zagotavljajo invalidnim otrokom enake pravice v družinskem življenju. Za uresničevanje teh pravic in da bi preprečile skrivanje, zapustitev, zanemarjanje in zapostavljanje invalidnih otrok, se države pogodbenice zavezujejo, da bodo zagotavljale pravočasne in popolne informacije, storitve in pomoč invalidnim otrokom in njihovim družinam.
4. Države pogodbenice zagotavljajo, da otrok ni ločen od staršev proti njihovi volji, razen če pristojne oblasti v sodnem postopku v skladu z veljavno zakonodajo in postopki ugotovijo, da je ločitev nujna zaradi otrokove koristi. Nikakor pa ga ne smejo ločiti od staršev zaradi njegove invalidnosti ali invalidnosti enega ali obeh staršev.
5. Kadar ožja družina ne more skrbeti za invalidnega otroka, si države pogodbenice prizadevajo otroku zagotoviti nadomestno skrb v širši družini, če to ni mogoče, v družinskem okolju v skupnosti.

Člen 24

Izobraževanje

1. Države pogodbenice priznavajo invalidom pravico do izobraževanja. Za uresničevanje te pravice brez diskriminacije in na podlagi enakih možnosti države pogodbenice zagotavljajo vključujoč izobraževalni sistem na vseh ravneh in vseživljenjsko učenje, usmerjeno v:
 - (a) polni razvoj človekovih zmožnosti, občutka dostojanstva in lastne vrednosti ter krepitev spoštovanja človekovih pravic, temeljnih svoboščin in človeške raznolikosti;
 - (b) največji mogoči razvoj osebnosti, nadarjenosti in ustvarjalnosti ter duševnih in telesnih sposobnosti invalidov;
 - (c) omogočanje učinkovitega sodelovanja invalidov v svobodni družbi.

2. Pri uresničevanju te pravice države pogodbenice zagotavljajo:
- (a) da invalidi zaradi invalidnosti niso izključeni iz splošnega izobraževalnega sistema in da invalidni otroci zaradi invalidnosti niso izključeni iz brezplačnega in obveznega osnovnošolskega ter srednješolskega izobraževanja;
 - (b) da imajo invalidi enako kot drugi dostop do vključujočega, kakovostnega, brezplačnega osnovnošolskega in srednješolskega izobraževanja v skupnostih, v katerih živijo;
 - (c) primerne prilagoditve glede na posameznikove potrebe;
 - (d) invalidom v splošnem izobraževalnem sistemu potrebno pomoč in jim omogočajo učinkovito izobraževanje;
 - (e) učinkovito, posamezniku prilagojeno pomoč v okolju, ki invalidom zagotavlja največji mogoči akademski in socialni razvoj, da se doseže popolna vključenost.
3. Države pogodbenice invalidom omogočajo pridobivanje življenjskega in socialnega znanja in veščin, ki jim olajšajo polno in enakopravno sodelovanje v izobraževanju in skupnosti. Zato države pogodbenice sprejmejo ustrezne ukrepe, ki vključujejo:
- (a) omogočanje učenja brajice, alternativnih pisav, povečevalnih in alternativnih načinov in oblik zapisa sporočila, veščin za mobilnost in orientacijo ter omogočanje pomoči in mentorstva sebi enakih;
 - (b) omogočanje učenja znakovnega jezika in spodbujanje jezikovne identitete skupnosti gluhih;
 - (c) zagotavljanje, da poteka izobraževanje slepih, gluhih ter gluhoslepih, zlasti otrok, v jeziku in na način ter v obliki komunikacije, ki so najprimernejši za posameznika, in v takem okolju, ki najbolj spodbuja akademski in socialni razvoj.
4. Države pogodbenice sprejmejo ustrezne ukrepe za zaposlovanje učiteljev, tudi invalidov, ki so usposobljeni za znakovni jezik in brajico, ter usposabljanje strokovnjakov in osebja na vseh ravneh izobraževanja, da bi prispevale k zagotavljanju uresničevanja te pravice. Tako usposabljanje vključuje ozaveščanje o invalidnosti in uporabo ustreznih povečevalnih in alternativnih načinov, sredstev in oblik zapisa sporočila, izobraževalnih tehnik in gradivo za pomoč invalidom.
5. Države pogodbenice zagotavljajo, da imajo invalidi enako kot drugi in brez diskriminacije dostop do splošnega visokošolskega izobraževanja, poklicnega izobraževanja, izobraževanja odraslih in vseživljenjskega učenja. V ta namen države pogodbenice invalidom zagotovijo primerne prilagoditve.

Člen 25

Zdravje

Države pogodbenice priznavajo invalidom pravico do najvišjega dosegljivega zdravstvenega standarda brez diskriminacije zaradi invalidnosti. Države pogodbenice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, da invalidom zagotavljajo dostop do zdravstvenih storitev, primernih njihovem spolu, vključno z zdravstveno rehabilitacijo. Države pogodbenice zlasti:

- (a) invalidom zagotavljajo brezplačne ali cenovno dostopne zdravstvene storitve in programe v enakem obsegu, kakovosti in standardu kot drugim, tudi na področju spolnega in reproduktivnega zdravja, ter javne zdravstvene programe;
- (b) invalidom zagotavljajo zdravstvene storitve, ki jih zaradi invalidnosti posebej potrebujejo, vključno z zgodnjim odkrivanjem in ustreznimi posegi, ter storitve za zmanjševanje in preprečevanje nadaljnje invalidnosti, tudi pri otrocih in starejših;
- (c) zagotavljajo te zdravstvene storitve čim bližje skupnostim, v katerih invalidi živijo, tudi na podeželju;
- (d) od zdravstvenih delavcev zahtevajo, da invalidom zagotavljajo enako kakovostno oskrbo kot drugim, tudi na podlagi svobodnega in zavestnega soglasja, na primer z ozaveščanjem o človekovih pravicah, dostojanstvu, samostojnosti in potrebah invalidov z usposabljanjem ter uvajanjem etičnih standardov v javno in zasebno zdravstvo;

- (e) prepovejo diskriminacijo invalidov pri zdravstvenem zavarovanju, ki mora biti zagotovljeno pošteno in primerno, in življenjskem zavarovanju, če ga omogoča notranja zakonodaja;
- (f) rešujejo diskriminacijsko odrekanje zdravstvene oskrbe in zdravstvenih storitev ali hrane in tekočin zaradi invalidnosti.

Člen 26

Habilitacija in rehabilitacija

1. Države pogodbenice sprejmejo učinkovite in ustrezne ukrepe, s katerimi invalidom, tudi z medsebojno pomočjo, omogočajo doseganje in ohranjanje največje mogoče samostojnosti in polne telesne, duševne, socialne in poklicne sposobnosti ter polno vključenost in sodelovanje na vseh življenjskih področjih. V ta namen države pogodbenice organizirajo, krepijo in širijo celovite storitve habilitacije in rehabilitacije, zlasti na področju zdravja, zaposlovanja, izobraževanja in socialnih služb, tako da:

- (a) se začnejo na najzgodnejši stopnji in temeljijo na multidisciplinarni presoji potreb in zmožnosti vsakega posameznika;
 - (b) spodbujajo sodelovanje in vključevanje v skupnost in družbo, so prostovoljne in na razpolago invalidom čim bližje skupnostim, v katerih živijo, tudi na podeželju.
2. Države pogodbenice spodbujajo razvoj začetnega in nadaljevalnega usposabljanja strokovnih delavcev in osebja, ki dela v službah za habilitacijo in rehabilitacijo.

3. Države pogodbenice spodbujajo dosegljivost, poznavanje in uporabo podpornih pripomočkov in tehnologij, namenjenih invalidom, ki omogočajo njihovo habilitacijo in rehabilitacijo.

Člen 27

Delo in zaposlovanje

1. Države pogodbenice priznavajo invalidom pravico do dela enako kot drugim, ki vključuje pravico do možnosti za preživljanje s svobodno izbranim ali sprejetim delom na trgu dela in v delovnem okolju, ki je odprto, vključujoče in dostopno invalidom. Države pogodbenice varujejo in spodbujajo uresničevanje pravice do dela, tudi tistim, pri katerih nastane invalidnost med trajanjem zaposlitve, tako da sprejmejo ustrezne, tudi zakonodajne ukrepe, s katerimi med drugim:

- (a) prepovedujejo diskriminacijo zaradi invalidnosti v zvezi z vsemi zadevami, ki se nanašajo na kakršno koli obliko zaposlitve, vključno s pogoji za iskanje, najemanje in zaposlovanje, ohranjanje zaposlitve, napredovanje ter varnimi in zdravimi delovnimi razmerami;
- (b) varujejo pravico invalidov do pravičnih in ugodnih delovnih razmer enako kot za druge, tudi pravico do enakih možnosti in enakega plačila za enakovredno delo, do varnih in zdravih delovnih razmer, vključno z varstvom pred nadlegovanjem, ter do poprave krivic;
- (c) zagotavljajo, da invalidi lahko uresničujejo svoje delavske in sindikalne pravice enako kot drugi;
- (d) omogočajo invalidom učinkovit dostop do splošnih tehničnih programov in programov za poklicno usmerjanje, služb za iskanje zaposlitve ter poklicnega in nadaljnega usposabljanja;
- (e) na trgu dela spodbujajo možnosti za zaposlovanje invalidov in njihovo napredovanje na delovnem mestu ter pomoč pri iskanju, pridobivanju, ohranjanju zaposlitve in ponovni zaposlitvi;
- (f) spodbujajo možnosti za samozaposlitev, podjetništvo, razvoj socialnega podjetništva in ustanavljanje lastnih podjetij;
- (g) zaposlujejo invalide v javnem sektorju;
- (h) spodbujajo zaposlovanje invalidov v zasebnem sektorju z ustreznimi usmeritvami in ukrepi, ki lahko vključujejo spodbujevalne akcijske programe, spodbude in druge ukrepe;
- (i) zagotavljajo primerne prilagoditve na delovnem mestu za invalide;
- (j) omogočajo, da invalidi pridobivajo delovne izkušnje na odprtem trgu dela;
- (k) spodbujajo programe poklicne in strokovne rehabilitacije invalidov ter programe za ohranjanje zaposlitve in vrnitev invalidov na delo.

2. Države pogodbenice preprečujejo suženjstvo ali služenje invalidov in zagotavljajo, da so invalidi enako kot drugi varovani pred prisilnim ali obveznim delom.

Člen 28

Ustrezna življenjska raven in socialno varstvo

1. Države pogodbenice priznavajo invalidom in njihovim družinam pravico do ustrezne življenjske ravni, kar vključuje ustrezno prehrano, oblačila in stanovanje, in do nenehnega izboljševanja življenjskih razmer ter sprejmejo ustrezne ukrepe za varovanje in spodbujanje uresničevanja te pravice brez diskriminacije zaradi invalidnosti.

2. Države pogodbenice priznavajo pravico invalidov do socialnega varstva in uživanja te pravice brez diskriminacije zaradi invalidnosti ter sprejmejo ustrezne ukrepe za varovanje in spodbujanje uresničevanja te pravice, vključno z ukrepi, s katerimi zagotavljajo invalidom:

- (a) oskrbo s čisto vodo, dostop do ustreznih storitev po sprejemljivi ceni, naprav in druge pomoči za potrebe, povezane z invalidnostjo;
- (b) zlasti ženskam, deklicam in starejšim dostop do programov socialnega varstva in programov za zmanjševanje revščine;
- (c) in njihovim družinam, ki živijo v revščini, dostop do državne pomoči za stroške, povezane z invalidnostjo, vključno z ustreznim usposabljanjem, svetovanjem, finančno pomočjo in nadomestno oskrbo;
- (d) dostop do javnih stanovanjskih programov;
- (e) enak dostop do pokojninskih prejemkov in programov.

Člen 29

Sodelovanje v političnem in javnem življenju

Države pogodbenice zagotavljajo invalidom politične pravice in možnost, da jih uživajo enako kot drugi, in se zavezujejo, da:

- (a) invalidom enako kot drugim zagotavljajo, da učinkovito in polno sodelujejo v političnem in javnem življenju neposredno ali s svobodno izbranimi zastopniki, vključno s pravico in možnostjo, da volijo in so izvoljeni, med drugim tako, da:
 - (i) zagotavljajo, da so volilni postopki, sredstva in gradivo ustrezni, dostopni, lahko razumljivi in uporabni;
 - (ii) varujejo pravico invalidov, da na volitvah in referendumih volijo tajno in brez zastraševanja, kandidirajo na volitvah in učinkovito opravljajo naloge in javne funkcije na vseh ravneh oblasti ter jim po potrebi omogočajo uporabo podpornih in novih tehnologij;
 - (iii) invalidom kot volivcem zagotavljajo svobodno izražanje volje in jim v ta namen po potrebi in na njihovo zahtevo pri izražanju volje na volitvah omogočajo pomoč osebe po njihovi izbiri;
- (b) dejavno spodbujajo ustvarjanje okolja, v katerem lahko invalidi učinkovito in polno sodelujejo pri upravljanju javnih zadev brez diskriminacije in enako kot drugi, ter spodbujajo njihovo sodelovanje pri javnih zadevah, kar vključuje tudi:
 - (i) sodelovanje v nevladnih organizacijah in združenjih, ki delujejo v javnem in političnem življenju države, ter pri dejavnostih in upravljanju političnih strank;
 - (ii) ustanavljanje in vključevanje v invalidske organizacije, ki zastopajo invalide na mednarodni, državni, regionalni in lokalni ravni.

Člen 30

Sodelovanje v kulturnem življenju, rekreaciji, prostočasnih dejavnostih in športu

1. Države pogodbenice priznavajo invalidom pravico do sodelovanja v kulturnem življenju enako kot drugim in sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi invalidom zagotavljajo dostop do:

- (a) kulturnega gradiva v dostopnih oblikah;
- (b) televizijskih programov, filmov, gledaliških predstav in drugih kulturnih dejavnosti v dostopnih oblikah;
- (c) krajev, v katerih potekajo kulturne prireditve ali storitve, kot so gledališča, muzeji, kinematografi, knjižnice in turistične storitve, in po možnosti dostop do spomenikov in kulturnih spomenikov in krajev državnega pomena.

2. Države pogodbenice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi invalidom omogočajo, da razvijajo in uporabljajo ustvarjalne, umetniške in intelektualne sposobnosti, ne samo v lastno korist, ampak tudi za obogatitev družbe.

3. Države pogodbenice skladno z mednarodnim pravom sprejmejo vse ustrezne ukrepe, s katerimi preprečujejo, da bi zakoni o varstvu intelektualne lastnine nerazumno ali diskriminacijsko ovirali dostop invalidov do kulturnega gradiva.

4. Invalidi imajo enako kot drugi pravico, da se prizna in podpre njihova lastna kulturna in jezikovna identiteta, tudi znakovni jezik in kultura gluhih.

5. Države pogodbenice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi invalidom enako kot drugim omogočajo sodelovanje pri rekreacijskih, prostočasnih in športnih dejavnostih:

- (a) za spodbujanje in uveljavljanje najširšega mogočega sodelovanja invalidov v športnih dejavnostih na vseh ravneh;
- (b) za zagotovitev možnosti, da invalidi organizirajo, razvijajo in sodelujejo pri športnih in rekreacijskih dejavnostih za invalide in jim v ta namen enako kot drugim omogočajo ustrezno izobraževanje, vadbo in sredstva;
- (c) da jim omogočajo dostop do krajev, na katerih potekajo športne, rekreacijske in turistične dejavnosti;
- (d) da zagotavljajo invalidnim otrokom enako kot drugim sodelovanje pri igri, rekreaciji in prostočasnih in športnih dejavnostih, vključno z dejavnostmi v šolskem sistemu;
- (e) da zagotavljajo invalidom dostop do storitev tistih, ki organizirajo rekreacijske, turistične, prostčasne in športne dejavnosti.

Člen 31

Statistika in zbiranje podatkov

1. Države pogodbenice se zavezujejo, da bodo zbirale ustrezne podatke, vključno s statističnimi in raziskovalnimi, ki jim bodo omogočili oblikovanje in uresničevanje usmeritev za izvajanje te konvencije. Postopek zbiranja in shranjevanja teh podatkov je usklajen:

- (a) s pravnoveljavnimi zaščitnimi ukrepi, vključno z zakonodajo o varstvu podatkov, ki zagotavljajo zaupnost in spoštovanje zasebnosti invalidov;
- (b) z mednarodno sprejetimi standardi varovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter etičnimi načeli zbiranja in uporabe statističnih podatkov.

2. Podatki, zbrani v skladu s tem členom, so primerno razvrščeni in se uporabljajo kot pomoč pri presoji izpolnjevanja obveznosti držav pogodbenic iz te konvencije in za ugotavljanje in odpravljanje ovir, s katerimi se invalidi srečujejo pri uresničevanju svojih pravic.

3. Države pogodbenice so odgovorne za razširjanje statističnih podatkov in zagotavljajo, da so dostopni invalidom in drugim.

Člen 32

Mednarodno sodelovanje

1. Države pogodbenice se zavedajo pomena mednarodnega sodelovanja in njegovega spodbujanja za podporo nacionalnim prizadevanjem za uresničevanje namena in ciljev te konvencije ter sprejmejo ustrezne in učinkovite ukrepe na državni in meddržavni ravni ter po potrebi v partnerstvu z ustreznimi mednarodnimi in regionalnimi organizacijami ter civilno družbo, zlasti invalidskimi organizacijami. Ti ukrepi lahko med drugim vključujejo:

- (a) zagotavljanje mednarodnega sodelovanja, tudi mednarodnih razvojnih programov, ki vključuje invalide in jim je dostopno;
- (b) omogočanje in podporo krepitevi zmogljivosti, tudi z izmenjavo in skupno uporabo podatkov, izkušenj, programov usposabljanja in najboljših praks;
- (c) omogočanje sodelovanja pri raziskavah in dostop do znanstvenega ter tehničnega znanja;
- (d) po potrebi zagotavljanje tehnične in gospodarske pomoči, tudi z omogočanjem dostopa do dostopnih in podpornih tehnologij in njihove izmenjave ter s prenosom tehnologij.

2. Določbe tega člena ne vplivajo na obveznosti posamezne države pogodbenice pri izpolnjevanju njenih obveznosti iz te konvencije.

Člen 33

Izvajanje konvencije in spremljanje njenega izvajanja v posameznih državah

1. Države pogodbenice v skladu s svojo notranjo organizacijo določijo en ali več vladnih organov za stike, pristojnih za zadeve, ki se nanašajo na izvajanje te konvencije, in natančno preučijo možnosti za vzpostavitev ali določitev načina usklajevanja, ki v vladi omogoča povezano delovanje različnih področij na različnih ravneh.

2. Države pogodbenice v skladu s svojimi pravnimi in upravnimi sistemi v državi vzdržujejo, krepijo, določijo ali vzpostavijo okvir, po potrebi tudi eno ali več neodvisnih teles za spodbujanje, varovanje in spremljanje izvajanja te konvencije. Ob določanju ali vzpostavljanju takega telesa države pogodbenice upoštevajo načela, ki se nanašajo na status in delovanje nacionalnih institucij za varovanje in uveljavljanje človekovih pravic.

3. Civilna družba, zlasti invalidi in njihove reprezentativne organizacije, so vključeni v postopek spremljanja in v njem polno sodelujejo.

Člen 34

Odbor za pravice invalidov

1. Ustanovi se Odbor za pravice invalidov (v nadaljnjem besedilu: odbor), ki opravlja naloge iz te konvencije.

2. Ko konvencija začne veljati, odbor sestavlja dvanajst strokovnjakov. Po nadaljnjih šestdesetih ratifikacijah ali pristopih h konvenciji se odbor poveča za šest članov, tako da ga sestavlja največ osemnajst članov.

3. Člani odbora opravljajo naloge v lastnem imenu, uživajo velik moralni ugled in so priznani ter imajo izkušnje na področju, ki ga ureja ta konvencija. Pri imenovanju svojih kandidatov države pogodbenice upoštevajo tretji odstavek 4. člena te konvencije.

4. Člane odbora izvolijo države pogodbenice in pri tem upoštevajo pravično geografsko porazdelitev, zastopanost različnih civilizacij in prevladujočih pravnih sistemov, uravnoteženo zastopanost spolov in sodelovanje strokovnjakov invalidov.

5. Člani odbora so izvoljeni na zasedanju konference držav pogodbenic s tajnim glasovanjem s seznama kandidatov državljanov držav pogodbenic, ki so jih predlagale. Na zasedanju, ki je sklepčno, če sta navzoči dve tretjini držav pogodbenic, so v odbor izvoljeni tisti, ki dobijo največ glasov in absolutno večino glasov predstavnikov držav pogodbenic, ki so prisotni in glasujejo.

6. Prve volitve so najpozneje šest mesecev po dnevu začetka veljavnosti te konvencije. Najpozneje štiri mesece pred vsakimi volitvami generalni sekretar Združenih narodov pošlje državam pogodbenicam pismo in jih pozove, naj v dveh mesecih predlagajo svoje kandidate. Nato pripravi abecedni seznam vseh kandidatov z navedbo držav pogodbenic, ki so jih predlagale, ter ga pošlje državam pogodbenicam te konvencije.
7. Člani odbora se izvolijo za štiri leta. Ponovno so lahko izvoljeni samo enkrat. Mandat šestih članov, izvoljenih na prvih volitvah, traja dve leti; na zasedanju iz petega odstavka tega člena predsedujoči z žrebom izbere teh šest članov takoj po prvih volitvah.
8. Šest dodatnih članov odbora je izvoljenih na rednih volitvah v skladu z ustreznimi določbami tega člena.
9. Če član odbora umre ali odstopi ali izjavi, da zaradi katerega drugega razloga ne more več opravljati svojih nalog, država pogodbenica, ki ga je predlagala, imenuje za preostali mandat drugega ustrezno usposobljenega strokovnjaka, ki izpolnjuje zahteve iz ustreznih določb tega člena.
10. Odbor sprejme svoj poslovnik.
11. Generalni sekretar Združenih narodov zagotovi potrebno osebje in odboru omogoča, da učinkovito opravlja naloge iz te konvencije, ter skliče prvi sestanek odbora.
12. Z odobritvijo Generalne skupščine prejemajo člani odbora, ustanovljenega po tej konvenciji, nagrade iz sredstev Združenih narodov po določilih in pod pogoji, ki jih skupščina lahko določi glede na pomembnost nalog odbora.
13. Člani odbora so upravičeni do ugodnosti, privilegijev in imunitet strokovnjakov na misiji Združenih narodov, kakor je določeno v ustreznih odstavkih Konvencije o privilegijih in imunitetah Združenih narodov.

Člen 35

Poročila držav pogodbenic

1. Dve leti po začetku veljavnosti konvencije država pogodbenica prek generalnega sekretarja Združenih narodov odboru predloži izčrpno poročilo o ukrepih, ki jih je sprejela za izpolnjevanje obveznosti iz te konvencije, in o doseženem napredku.
2. Nato države pogodbenice predložijo poročila najmanj vsaka štiri leta in tudi, kadar odbor tako zahteva.
3. Odbor določi smernice, ki se nanašajo na vsebino poročil.
4. Državi pogodbenici, ki je odboru predložila izčrpno začetno poročilo, v poznejših poročilih ni treba ponovno navajati že danih informacij. Države pogodbenice so pozvane, da poročila sestavijo javno in pregledno ob ustreznem upoštevanju tretjega odstavka 4. člena te konvencije.
5. Države pogodbenice lahko v poročilih navedejo dejavnike in težave, ki vplivajo na stopnjo izpolnjevanja obveznosti iz te konvencije.

Člen 36

Obravnavanje poročil

1. Odbor obravnava vsako poročilo in po svoji presoji pripravi ustrezne predloge in splošna priporočila ter jih pošlje državi pogodbenici. Država pogodbenica lahko pošlje odboru v odgovoru informacije po lastni izbiri. Odbor lahko od držav pogodbenic zahteva nadaljnje informacije o izvajanju te konvencije.
2. Če država pogodbenica močno zamuja s predložitvijo poročila, jo odbor lahko uradno obvesti, da je treba preveriti izvajanje konvencije na podlagi zanesljivih informacij, ki so odboru na razpolago, če tri mesece po uradnem obvestilu država pogodbenica še vedno ne predloži ustreznega poročila. Odbor povabi državo pogodbenico k sodelovanju pri takem pregledu. Če država pogodbenica odgovori s predložitvijo ustreznega poročila, se uporabi prvi odstavek tega člena.

3. Generalni sekretar Združenih narodov poskrbi, da so poročila na razpolago vsem državam pogodbenicam.
4. Države pogodbenice poskrbijo, da so poročila v njihovih državah javnosti široko dostopna in omogočajo dajanje predgov in splošnih priporočil v zvezi z njimi.
5. Odbor po svoji presoji pošilja poročila držav pogodbenic posebnim agencijam, skladom in programom Združenih narodov in drugim pristojnim organom, da obravnavajo v poročilu navedeno zahtevo ali potrebo po strokovnem nasvetu ali pomoči ter morebitne pripombe in priporočila odbora v zvezi s temi zahtevami ali navedbami.

Člen 37

Sodelovanje med državami pogodbenicami in odborom

1. Vse države pogodbenice sodelujejo z odborom in pomagajo njegovim članom pri izpolnjevanju nalog in pooblastil.
2. V odnosih z državami pogodbenicami odbor natančno preuči načine in sredstva za povečevanje zmogljivosti in državah za izvajanje te konvencije, tudi z mednarodnim sodelovanjem.

Člen 38

Razmerje odbora do drugih organov

Da bi podprle učinkovito izvajanje te konvencije in spodbudile mednarodno sodelovanje na področju, ki ga zajema:

- (a) imajo specializirane agencije in drugi organi Združenih narodov pravico biti zastopani pri obravnavanju izvajanja tistih določb te konvencije, ki spadajo med njihove naloge in pristojnosti. Odbor lahko po svoji presoji pozove specializirane agencije in druge pristojne organe, da dajo strokovne nasvete o izvajanju konvencije na področjih, ki spadajo med njihove naloge in pristojnosti. Odbor lahko pozove specializirane agencije in druge organe Združenih narodov, da predložijo poročila o izvajanju konvencije na področjih, ki spadajo med njihove dejavnosti;
- (b) pri opravljanju svojih nalog in pooblastil se odbor po potrebi posvetuje z drugimi organi, ustanovljenimi v skladu z mednarodnimi pogodbami o človekovih pravicah, da se zagotovi usklajenost smernic, predlogov in splošnih priporočil poročanja ter prepreči podvajanje in prekrivanje pri opravljanju njihovih nalog.

Člen 39

Poročilo Odbora

Odbor vsaki dve leti poroča Generalni skupščini ter Ekonomskemu in socialnemu svetu o svojih dejavnostih, pošilja svoje predloge in splošna priporočila na podlagi poročil, ki jih je pregledal, in informacij, ki jih je prejel od držav pogodbenic. Ti predlogi in splošna priporočila se vključijo v poročilo odbora skupaj z morebitnimi pripombami držav pogodbenic.

Člen 40

Konferenca držav pogodbenic

1. Države pogodbenice se redno sestajajo na konferenci držav pogodbenic in obravnavajo vse zadeve v zvezi z izvajanjem te konvencije.
2. Generalni sekretar Združenih narodov skliče konferenco držav pogodbenic najpozneje šest mesecev po začetku veljavnosti te konvencije. Vsako naslednje zasedanje skliče vsaki dve leti ali po odločitvi konference držav pogodbenic.

Člen 41

Depozitar

Depozitar te konvencije je generalni sekretar Združenih narodov.

Člen 42

Podpis

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam in regionalnim organizacijam za povezovanje na sedežu Združenih narodov v New Yorku od 30. marca 2007 dalje.

Člen 43**Soglasje o tem, da je konvencija zavezujoča**

Države podpisnice konvencijo ratificirajo, regionalne organizacije za povezovanje podpisnice pa uradno potrdijo. H konvenciji lahko pristopi katera koli država ali regionalna organizacija za povezovanje, ki je ni podpisala.

Člen 44**Regionalne organizacije za povezovanje**

1. „Regionalna organizacija za povezovanje“ je organizacija, ki jo ustanovijo neodvisne države določene regije in nanjo prenesejo pristojnosti glede zadev, ki jih ureja konvencija. Te organizacije v listinah o uradni potrditvi ali pristopu opredelijo svoje pristojnosti glede zadev, ki jih ureja konvencija. O morebitnih poznejših bistvenih spremembah obsega svojih pristojnosti obvestijo depozitarja.

2. Sklicevanje na „države pogodbenice“ v tej konvenciji velja tudi za navedene organizacije v mejah njihovih pristojnosti.

3. Listine, ki jih deponirajo regionalne organizacije za povezovanje, ne veljajo za namene prvega odstavka 45. člena ter drugega in tretjega odstavka 47. člena.

4. Regionalne organizacije za povezovanje lahko pri zadevah v svoji pristojnosti uresničujejo pravico do glasovanja na konferencah držav pogodbenic, pri čemer je število glasov enako številu njihovih držav članic, ki so pogodbenice te konvencije. Organizacije ne morejo uresničevati pravice do glasovanja, če jo katera koli njena država članica uresničuje sama, in obratno.

Člen 45**Začetek veljavnosti**

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po deponiranju dvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu.

2. Za vsako državo ali regionalno organizacijo za povezovanje, ki ratificira, uradno potrdi ali pristopi h konvenciji po deponiranju dvajsete listine, začne konvencija veljati trideseti dan po deponiranju njene listine.

Člen 46**Pridržki**

1. Pridržki, ki so nezdružljivi z vsebino in namenom konvencije, niso dovoljeni.

2. Pridržke je mogoče kadar koli umakniti.

Člen 47**Spremembe**

1. Vsaka država pogodbenica lahko predlaga spremembo te konvencije in jo predloži generalnemu sekretarju Združenih narodov. Generalni sekretar pošlje predlagane spremembe državam pogodbenicam in jih pozove, da ga obvestijo, ali podpirajo konferenco držav pogodbenic zaradi obravnavanja predlogov in odločanja o njih. Če se v štirih mesecih od dne pošiljanja vsaj tretjina držav pogodbenic izreče za konferenco, jo generalni sekretar skliče pod pokroviteljstvom Združenih narodov. Vsako spremembo, sprejeto z dvotretjinsko večino prisotnih in glasujočih držav pogodbenic, generalni sekretar predloži v potrditev Generalni skupščini in nato vsem državam pogodbenicam v sprejetje.

2. Sprememba, sprejeta in potrjena v skladu s prvim odstavkom tega člena, začne veljati trideseti dan po dnevu, ko sta dve tretjini držav pogodbenic na dan sprejetja spremembe deponirali svoje listine o sprejetju. Nato začne sprememba za katero koli državo pogodbenico veljati trideseti dan po dnevu, ko je deponirala svojo listino o sprejetju. Sprememba je zavezujoča samo za tiste države pogodbenice, ki so jo sprejele.

3. Če konferenca držav pogodbenic soglasno odloči, začne sprememba, sprejeta in potrjena v skladu s prvim odstavkom, ki se nanaša izključno na 34., 38., 39. in 40. člen, veljati trideseti dan po dnevu, ko sta dve tretjini držav pogodbenic na dan sprejetja spremembe deponirali svoje listine o sprejetju.

Člen 48

Odpoved

Vsaka država pogodbenica lahko odpove to konvencijo s pisnim obvestilom generalnemu sekretarju Združenih narodov. Odpoved začne veljati eno leto po dnevu, ko je generalni sekretar prejel uradno obvestilo.

Člen 49

Dostopna oblika zapisa

Besedilo te konvencije je na voljo v dostopnih oblikah zapisa.

Člen 50

Verodostojna besedila

Besedila te konvencije v angleškem, arabskem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna.

V POTRDITEV TEGA so podpisani, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

PRILOGA II

**IZJAVA O PRISTOJNOSTI EVROPSKE SKUPNOSTI GLEDE ZADEV, KI JIH UREJA KONVENCIJA
ZDRUŽENIH NARODOV O PRAVICAH INVALIDOV**

(izjava na podlagi prvega odstavka 44. člena konvencije)

Prvi odstavek 44. člena Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov (v nadaljnjem besedilu: konvencija) določa, da regionalna organizacija za povezovanje v listini o uradni potrditvi ali pristopu poda izjavo o svojih pristojnostih glede zadev, ki jih ureja konvencija.

Sedanje članice Evropske skupnosti so Kraljevina Belgija, Republika Bolgarija, Češka republika, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Republika Estonija, Irska, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika, Republika Ciper, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Republika Madžarska, Republika Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Republika Poljska, Portugalska republika, Romunija, Republika Slovenija, Slovaška republika, Republika Finska, Kraljevina Švedska ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska.

Evropska Skupnost ugotavlja, da se za namen konvencije izraz „pogodbence“ uporablja za regionalne organizacije za povezovanje v mejah njihovih pristojnosti.

Konvencija Združenih narodov o pravicah invalidov se uporablja ob upoštevanju pristojnosti Evropske Skupnosti za ozemlja, na katerih se uporablja Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti, in pod pogoji iz navedene pogodbe, zlasti iz člena 299 Pogodbe.

V skladu s členom 299 se ta izjava ne uporablja za ozemlja držav članic, v katerih se navedena pogodba ne uporablja, in ne vpliva na akte ali stališča, ki jih v okviru konvencije v imenu in v interesu navedenih ozemelj lahko sprejmejo zadevne države članice.

V skladu s prvim odstavkom 44. člena konvencije ta izjava opredeljuje pristojnosti, ki so jih države članice na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti v zadevah, ki jih ureja Konvencija, prenesle na Skupnost.

Obseg in izvajanje pristojnosti Skupnosti se po svoji naravi neprestano razvijata in Skupnost po potrebi dopolni ali spremeni to izjavo v skladu s prvim odstavkom 44. člena konvencije.

Evropska skupnost ima v nekaterih zadevah izključno pristojnost, nekatere druge zadeve pa so v deljeni pristojnosti Evropske skupnosti in držav članic. Države članice so še naprej pristojne za vse zadeve, glede katerih pristojnost ni bila prenesena na Evropsko skupnost.

V tem trenutku:

1. Skupnost ima izključno pristojnost v zvezi z združljivostjo državnih pomoči s skupnim trgov in skupno carinsko tarifo.

Kolikor določbe konvencije vplivajo na določbe zakonodaje Skupnosti, ima Evropska skupnost izključno pristojnost za sprejetje takšnih obveznosti v zvezi s svojo javno upravo. Skupnost v zvezi s tem izjavlja, da je pristojna za ureditev zaposlovanja, pogojev opravljanja dela, osebnih prejemkov, usposabljanja itd. neizvoljenih uradnikov na podlagi Kadrovskih predpisov in pravil za izvajanje teh predpisov⁽¹⁾.

2. Skupnost deli pristojnost z državami članicami glede ukrepov za preprečevanje diskriminacije na podlagi invalidnosti, prostega pretoka blaga, oseb, storitev in kapitala, kmetijstva, železniškega, cestnega, pomorskega in zračnega prevoza, obdavčitve, notranjega trga, enakega plačila za moške in ženske, politike vseevropskega omrežja in statistike.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (UL L 56, 4.3.1968, str. 1).

Evropska skupnost ima izključno pristojnost, da sklene konvencijo glede omenjenih zadev zgolj v primeru, če določbe konvencije ali pravni instrumenti, sprejeti zaradi izvajanja konvencije, vplivajo na skupna pravila, ki jih je predhodno določila Evropska skupnost. Kadar pravila Skupnosti obstajajo, konvencija pa nanje ne vpliva, zlasti v primeru določb Skupnosti o določitvi zgolj minimalnih standardov, imajo države članice pristojnost, da brez poseganja v pristojnost Evropske skupnosti delujejo na tem področju. Sicer pa pristojnost ostaja pri državah članicah. Seznam zadevnih aktov, ki jih je sprejela Evropska skupnost, je v dodatku. Obseg pristojnosti Evropske skupnosti, ki izhaja iz teh aktov, je treba oceniti ob sklicevanju na natančne določbe vsakega ukrepa, zlasti pa v obsegu, v katerem te določbe vzpostavljajo skupna pravila.

3. Naslednje politike ES so lahko pomembne tudi za konvencijo ZN: države članice in Skupnost si prizadevajo, da bi razvile usklajeno strategijo zaposlovanja. Skupnost prispeva k razvoju kakovostnega izobraževanja s spodbujanjem sodelovanja med državami članicami ter po potrebi s podpiranjem in dopolnjevanjem njihovih dejavnosti. Skupnost izvaja politiko poklicnega izobraževanja, ki podpira in dopolnjuje delovanje držav članic. Da bi Skupnost pospešila svoj vsesplošni skladni razvoj, razvija in izvaja tiste svoje dejavnosti, ki vodijo h krepitvi njene ekonomske in socialne kohezije. Skupnost izvaja politiko razvojnega sodelovanja ter gospodarsko, finančno in tehnično sodelovanje s tretjimi državami brez poseganja v pristojnosti držav članic.

Dodatek

AKTI SKUPNOSTI, KI SE NANAŠAJO NA ZADEVE, KI JIH UREJA KONVENCIJA

Akti Skupnosti, navedeni v nadaljevanju, ponazarjajo obseg območja pristojnosti Skupnosti v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti. Evropska skupnost ima v nekaterih zadevah izključno pristojnost, v nekaterih drugih zadevah pa je pristojnost deljena med Evropsko skupnostjo in državami članicami. Obseg pristojnosti Skupnosti, ki izhaja iz teh aktov, je treba oceniti ob sklicevanju na natančne določbe vsakega ukrepa, zlasti pa v obsegu v katerem te določbe vzpostavljajo skupna pravila, na katera vplivajo določbe konvencije.

— Področje dostopnosti

Direktiva 1999/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 1999 o radijski opremi in telekomunikacijski terminalski opremi ter medsebojnem priznavanju skladnosti te opreme (UL L 91, 7.4.1999, str. 10).

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/85/ES z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža in o spremembah direktiv 70/156/EGS in 97/27/ES (UL L 42, 13.2.2002, str. 1).

Direktiva Sveta 96/48/ES z dne 23. julija 1996 o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za visoke hitrosti (UL L 235, 17.9.1996, str. 6), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/50/ES z dne 29. aprila 2004 (UL L 164, 30.4.2004, str. 114).

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/16/ES z dne 19. marca 2001 o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L 110, 20.4.2001, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/50/ES (UL L 164, 30.4.2004, str. 114).

Direktiva 2006/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh, in razveljavitvi Direktive Sveta 82/714/EGS (UL L 389, 30.12.2006, str. 1).

Direktiva 2003/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. aprila 2003 o spremembi Direktive Sveta 98/18/ES o varnostnih predpisih in standardih za potniške ladje (UL L 123, 17.5.2003, str. 18).

Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

Odločba Komisije 2008/164/ES z dne 21. decembra 2007 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s funkcionalno oviranimi osebami v vseevropskem železniškem sistemu za konvencionalne in visoke hitrosti (UL L 64, 7.3.2008, str. 72).

Direktiva 95/16/ES z dne 29. junija 1995 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z dvigali (UL L 213, 7.9.1995, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES (UL L 157, 9.6.2006, str. 24).

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33).

Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, 24.4.2002, str. 51).

Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštних storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L 15, 21.1.1998, str. 14), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/39/ES z dne 10. junija 2002 o spremembah Direktive 97/67/ES glede nadaljnega odpiranja trgov poštних storitev v Skupnosti konkurenci (UL L 176, 5.7.2002, str. 21) in kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštних storitev v Skupnosti (UL L 52, 27.2.2008, str. 3).

Uredba Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999 (UL L 210, 31.7.2006, str. 25).

Direktiva 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetske, transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev (UL L 134, 30.4.2004, str. 1).

Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, 30.4.2004, str. 114).

Direktiva Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetske, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL L 76, 23.3.1992, str. 14), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL L 335, 20.12.2007, str. 31).

Direktiva Sveta 89/665/ES z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, 30.12.1989, str. 33), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL L 335, 20.12. 2007, str. 31)

— Področje samostojnega življenja in socialne vključenosti, dela in zaposlitve

Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, 2.12.2000, str. 16).

Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (Uredba o splošnih skupinskih izjemah) (UL L 214, 9.8.2008, str. 3).

Uredba Komisije (EGS) št. 2289/83 z dne 29. julija 1983 o določbah za izvajanje členov 70 do 78 Uredbe Sveta (EGS) št. 918/83 o sistemu oprostitve carin Skupnosti (UL L 220, 11.8.1983, str. 15).

Direktiva Sveta 83/181/EGS z dne 28. marca 1983 o določitvi področja uporabe člena 14(1)(d) Direktive 77/388/EGS glede oprostitve davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga (83/181/EGS) (UL L 105, 23.4.1983, str. 38).

Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL L 204, 26.7.2006, str. 23).

Uredba Sveta (EGS) št. 918/83 z dne 28. marca 1983 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti (UL L 105, 23.4.1983, str. 1).

Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2009/47/ES dne 5. maja 2009 o spremembah Direktive Sveta 2006/112/ES v zvezi z uporabo nižjih stopenj davka na dodano vrednost (UL L 116, 9.5.2009, str. 18).

Uredba Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRR) (UL L 277, 21.10.2005, str. 1).

Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (Besedilo velja za EGP) (UL L 283, 31.10.2003, str. 51).

— Področje osebne mobilnosti

Direktiva Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o voznških dovoljenjih (UL L 237, 24.8.1991, str. 1).

Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (preno-vitev) (Besedilo velja za EGP) (UL L 403, 30.12.2006, str. 18).

Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).

Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL L 46, 17.2.2004, str. 1).

Uredba (ES) št. 1107/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o pravicah invalidnih oseb in oseb z omejeno mobilnostjo v zračnem prevozu (UL L 204, 26.7.2006, str. 1).

Uredba (ES) št. 1899/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3922/91 o uskladitvi tehničnih predpisov in upravnih postopkov na področju civilnega letalstva (UL L 377, 27.12.2006, str. 1).

Uredba (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (UL L 315, 3.12.2007, str. 14).

Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315, 3.12.2007, str. 1).

Uredba Komisije (ES) št. 8/2008 z dne 11. decembra 2007 o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3922/91 glede skupnih tehničnih predpisov in upravnih postopkov, ki se uporabljajo za komercialni letalski promet (UL L 10, 12.1.2008, str. 1).

— Področje dostopa do informacij

Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 136, 30.4.2004, str. 34).

Direktiva 2007/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 332, 18.12.2007, str. 27).

Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

— Področje statistike in zbiranja podatkov

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

Uredba Sveta (ES) št. 577/98 z dne 9. marca 1998 o organizaciji vzorčne raziskave delovne sile v Skupnosti (UL L 77, 14.3.1998, str. 3) s pripadajočimi izvedbenimi uredbami

Uredba (ES) št. 1177/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2003 o statistiki Skupnosti o dohodku in življenjskih pogojih (EU-SILC) (UL L 165, 3.7.2003, str. 1) s pripadajočimi izvedbenimi uredbami

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 458/2007 z dne 25. aprila 2007 o Evropskem sistemu integrirane statistike socialne zaščite (ESSPROS) (UL L 113, 30.4.2007, str. 3) s pripadajočimi izvedbenimi uredbami

Uredba (ES) št. 1338/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o statističnih podatkih Skupnosti v zvezi z javnim zdravjem ter zdravjem in varnostjo pri delu (UL L 354, 31.12.2008, str. 70).

— Področje mednarodnega sodelovanja

Uredba (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja (UL L 378, 27.12.2006, str. 41).

Uredba (ES) št. 1889/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi instrumenta financiranja za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po svetu (UL L 386, 29.12.2006, str. 1).

Uredba Komisije (ES) št. 718/2007 z dne 12. junija 2007 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 1085/2006 o vzpostavitvi instrumenta za predpristopno pomoč (IPA) (UL L 170, 29.6.2007, str. 1).

PRILOGA III

PRIDRŽEK EVROPSKE SKUPNOSTI GLEDE PRVEGA ODSTAVKA 27. ČLENA KONVENCIJE O PRAVICAH INVALIDOV

Evropska skupnost izjavlja, da lahko države članice v skladu z zakonodajo Skupnosti (zlasti Direktivo Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu) po potrebi izrazijo lastne pridržke glede prvega odstavka 27. člena konvencije o invalidnosti, saj jim člen 3(4) navedene direktive Sveta daje pravico, da iz področja uporabe te direktive izključijo nediskriminacijo na podlagi invalidnosti, kar zadeva zaposlovanje v oboroženih silah. Skupnost zato izjavlja, da konvencijo sklepa brez poseganja v navedeno pravico, ki jo državam članicam podeljuje zakonodaja Skupnosti.

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 30. novembra 2009

o določitvi prvih regij za začetek delovanja vizumskega informacijskega sistema (VIS)

(notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 8542)

(Besedilo v bolgarskem, češkem, estonskem, finskem, francoskem, grškem, italijanskem, latvijskem, litovskem, madžarskem, malteškem, nemškem, nizozemskem, poljskem, portugalskem, romunskem, slovaškem, slovenskem, španskem in švedskem jeziku je edino verodostojno)

(2010/49/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

- (4) Na podlagi te ocene naj bi bila prva regija, v kateri bi se začelo zbiranje podatkov in njihovo pošiljanje v sistem VIS za vse vloge za izdajo vizumov, severna Afrika.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

- (5) Druga regija, v kateri bi se začelo zbiranje podatkov in njihovo pošiljanje v sistem VIS za vse vloge za izdajo vizumov, naj bi bil Bližnji vzhod, razen zasedenega palestinskega ozemlja zaradi resnih tehničnih težav, do katerih bi lahko prišlo pri opremljanju zadevnih konzularnih predstavništev ali uradov. Na poznejši stopnji naj bi bila sprejeta odločitev glede začetka delovanja sistema VIS na tem ozemlju.

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje (Uredba VIS) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 48(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (6) Tretja regija, v kateri naj bi se začelo zbiranje podatkov in njihovo pošiljanje v sistem VIS za vse vloge za izdajo vizumov, naj bi bila zalivska regija.

- (1) Člen 48 Uredbe (ES) št. 767/2008 določa postopno uvajanje sistema VIS. Zato je treba določiti prve regije, v katerih se bodo v prvih fazah postopnega uvajanja podatki, obdelani v sistemu VIS, vključno s fotografijami in prstnimi odtisi, zbirali in pošiljali v sistem VIS za vse vloge za izdajo vizumov v zadevni regiji.

- (7) Da se prepreči vrzel med bojem proti nezakonitemu priseljevanju in zaščito notranje varnosti, bi morali biti schengenski mejni prehodi v fazi zagona ločena regija, tako da bi bile zajete tudi vloge za izdajo vizumov, vložene na zunanjih mejah. Države članice bi si morale prizadevati, da se začnejo podatki na zunanjih mejnih prehodih zbirati in pošiljati v sistem VIS čim prej, da se prepreči, da bi se državljani tretjih držav iz teh regij izognili vnosu podatkov v sistem VIS z vložitvijo vloge na zunanji meji.

- (2) V členu 48(4) Uredbe (ES) št. 767/2008 je navedeno, da se te regije določijo na podlagi naslednjih meril: tveganja nezakonitega priseljevanja, grožnje nacionalni varnosti držav članic in izvedljivost zbiranja biometričnih podatkov z vseh lokacij te regije.

- (8) Začetek delovanja sistema VIS v teh regijah določi Komisija v skladu s členom 48(1) in (3) Uredbe (ES) št. 767/2008.

- (3) Komisija je opravila oceno za različne regije, ki so jih leta 2005 določili strokovnjaki držav članic za postopno uvajanje sistema VIS, pri čemer je zlasti pri prvem merilu upoštevala elemente, kot so povprečne stopnje zavrnitve izdaje vizuma in vstopa za posamezne zadevne regije, ter pri tretjem dejstvo, da je treba v nekaterih regijah okrepiti konzularna predstavništva, da bi se sistem VIS v teh regijah učinkovito uvedel.

- (9) Odločitev o določitvi nadaljnjih regij se sprejme na poznejši stopnji na podlagi dodatne in posodobljene ocene teh regij v skladu z ustreznimi merili in izkušnjami pri uvajanju v prvih regijah, določenih v tej odločbi.

⁽¹⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 60.

- (10) V skladu s členom 2 Protokola o stališču Danske, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ni sodelovala pri sprejetju Uredbe (ES) št. 767/2008, ki zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Glede na to, da Uredba (ES) št. 767/2008 pomeni razvoj schengenskega pravnega reda na podlagi določb naslova IV tretjega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, pa je Danska v skladu s členom 5 Protokola z dopisom z dne 13. oktobra 2008 uradno sporočila, da je ta pravni red prenesla v svojo nacionalno zakonodajo. Danska je tako v skladu z mednarodnim pravom zavezana izvajati to odločbo.
- (11) Ta odločba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, v katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda⁽¹⁾. Odločba zato zanj ni zavezujoča in se zanj ne uporablja. Ta odločba zato ne sme biti naslovljena na Združeno kraljestvo.
- (12) Ta odločba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, v katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda⁽²⁾. Odločba zato zanjo ni zavezujoča in se zanj ne uporablja. Ta odločba zato ne sme biti naslovljena na Irsko.
- (13) Kar zadeva Islandijo in Norveško, ta odločba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁽³⁾, ki sodijo v področje iz točke B člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo navedenega sporazuma⁽⁴⁾.
- (14) Kar zadeva Švico, ta odločba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izva-
- janju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁽⁵⁾, ki sodijo v področje iz točke B člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 sklepov Sveta 2008/146/ES⁽⁶⁾ in 2008/149/PNZ⁽⁷⁾.
- (15) Kar zadeva Lihtenštajn, ta odločba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki sodijo v področje iz točke B člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 sklepov Sveta 2008/261/ES⁽⁸⁾ in 2008/262/ES⁽⁹⁾.
- (16) Kar zadeva Ciper, ta odločba pomeni določbe, ki temeljijo na schengenskem pravnem redu ali so z njim kako drugače povezane v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003.
- (17) Kar zadeva Bolgarijo in Romunijo, ta odločba pomeni določbe, ki temeljijo na schengenskem pravnem redu ali so z njim kako drugače povezane v smislu člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2005.
- (18) Ukrepi, določeni v tej odločbi, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega na podlagi člena 51(1) Uredbe (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II)⁽¹⁰⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Regije, v katerih se začne zbiranje podatkov in njihovo pošiljanje v vizumski informacijski sistem (VIS) v skladu s členom 48(1)(c) in (3) Uredbe (ES) št. 767/2008, so:

⁽¹⁾ UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

⁽²⁾ UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

⁽³⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽⁴⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

⁽⁵⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁶⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 50.

⁽⁸⁾ UL L 83, 26.3.2008, str. 3.

⁽⁹⁾ UL L 83, 26.3.2008, str. 5.

⁽¹⁰⁾ UL L 381, 28.12.2006, str. 4.

— prva regija:	Oman,
Alžirija,	Katar,
Egipt,	Saudova Arabija,
Libija,	Združeni arabski emirati,
Mavretanija,	Jemen.
Maroko,	
Tunizija,	

Člen 2

— druga regija:

Izrael,
Jordanija,

Zunanji mejni prehodi v skladu z Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) ⁽¹⁾ pomenijo ločeno regijo. Zbiranje podatkov in njihovo pošiljanje v sistem VIS se za vloge za izdajo vizumov, vložene na zunanjih mejah, začne v skladu s členom 48(3) Uredbe (ES) št. 767/2008.

Libanon,

Člen 3

Sirija,

— tretja regija:

Afganistan,
Bahrajn,

Ta odločba je naslovljena na Kraljevino Belgijo, Republiko Bolgarijo, Češko republiko, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Republiko Latvijo, Republiko Litvo, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Republiko Madžarsko, Republiko Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Republiko Poljsko, Portugalsko republiko, Romunijo, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko, Republiko Finsko in Kraljevino Švedsko.

Iran,

V Bruslju, 30. novembra 2009

Irak,

Za Komisijo
Jacques BARROT
Podpredsednik

Kuvajt,

⁽¹⁾ UL L 105, 13.4.2006, str. 1.

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SL